

Brad Fraser (1959)

Ted' mě zabij

Silnější než láska

PŘEKLAD

PAVEL DOMINIK

REŽIE

JANUSZ KLIMSZA

DRAMATURGIE

PAVLA BERGMANNOVÁ

SCÉNA

MICHAL SYROVÝ

KOSTÝMY

MARCELA LYSÁČKOVÁ

VÝBĚR HUDBY

ROBERT FINTA, VÍT ROLEČEK

ODBORNÝ PORADCE

DANIEL KOZÁK

Osoby a obsazení:

JAKE STURDY

David Viktora

JOEY STURDY, jeho syn, narozen s genetickou vadou,
která ho vážně handicapuje

Robert Finta

TWYLA STURDYOVÁ, Jakeova sestra

Lucie Končoková

ROBYN DARTONOVÁ

Renáta Klemensová

ROWDY AKERS, trpí fetálním alkoholovým syndromem

Vít Roleček

HLASY ZE ZÁZNAMU

Petra Lorencová, František Strnad

Česká premiéra 27. května 2017 v 19 hodin

ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka

Jazyková spolupráce
Představení řídí
Text sleduje

Pavína Kuldánová
Marta Celárková
Hana Heralová

Technický šéf

Stanislav Muntág

Jevištní mistři
Mistr osvětlení
Mistr zvuku
Mistrová vlásenkárny
Mistrová garderoby
Mistr rekvizit

Jan Benek, Radim Duraj
Radko Orenič
Otakar Mičoch
Eva Celarková
Růžena Mauerová
Marek Kalík

Šéf výpravy

David Bazika

Vedoucí umělecko-dekoračních dílen
Vedoucí výroby kostýmů

Barbora Macháčová
Eva Janáková

Scénické dekorace vyrobily umělecko-dekorační dílny NDM

Technolog – Ivana Stuchlíková, mistr čalounické dílny – Petr Missig,
mistr malířsko-kašérské dílny – Jaroslav Macháč, mistr truhlářské dílny
– Radomír Maschke, mistr zámečnické dílny – Jaroslav Kocourek,
mistr zbrojářsko-šperkařské dílny – Jaroslav Dovalil

Kostýmy a doplňky vyrobily krejčovny NDM

Mistrová dámské krejčovny – Iva Koplová, mistrová pánské krejčovny
– Kamila Wasniowska, modistka-dekoratérka – Petra Dočkalová

Robert Finta, Vít Roleček

Brad Fraser

ZLEJ KLUK S MOTOROVOU PILOU

Pravá podstata Brada Fräsera

Brad Fraser patří mezi nejvýznamnější a zároveň také nejprovokativnější představitele kanadské dramatiky posledních třiceti let. A také nejúspěšnější. Jeho tvorba čítá téměř dvě desítky her a muzikálů, zároveň se prosadil i jako divadelní režisér. „Bad boy“ neboli „zlej kluk“ kanadského divadla – jak bývá často nazýván – se nevyhýbá ani spolupráci s rozhlasem a televizí, kde mj. v letech 2003–2005 působil jako hlavní scenárista a supervizor oblíbeného sitcomu s queer tematikou *Queer as Folk*. Pronikl rovněž do světa filmu: podle své hry *Neidentifikovatelné lidské ostatky a pravá podstata lásky* napsal scénář pro významného kanadského režiséra Denyse Arcanda, který jej v roce 1995 zfilmoval pod názvem *Láska a lidské ostatky*. Sám Fraser pak v roce 2002 režíroval drama *Leaving Metropolis*, které vychází z jeho neméně úspěšné hry *Chudák superman*. Mediální ohlas získal rovněž jako kulturní komentátor díky svým novinovým sloupkům i vlastní talk show s názvem *Jawbreaker*, kterou v letech 2002–2003 moderoval v kanadské televizi PrideVision. Jako homosexuál se rovněž výrazně prosazuje coby aktivista hnutí gayů a tuto problematiku pak nejednou reflektuje ve své divadelní i mimodivadelní tvorbě. Stejně provokativně pojednává o svobodě i nástrahách sexuálních dobrodružství. Ve svém domě v Edmontonu má jeden pokoj vyhrazený jen pro svou sbírku deseti tisíc komiksů. Brad Fraser je citlivý intelektuál i impozantní svalovec, který boří nejedno tabu.

Dítě bílé lůzy

Brad Fraser se narodil 28. června 1959 v Edmontonu jako nejstarší ze čtyř dětí velmi mladým rodičům, kterým tehdy bylo jen patnáct a sedmáct let. Otec pracoval jako dělník na stavbách, a tak se Fraserovi neustále stěhovali do různých měst provincií Alberta a Britská Kolumbie a teprve až na začátku 70. let se opět usadili v Edmontonu. Fräsera v tomto období hodně ovlivnily televizní seriály a komiksy. „Bez ohledu na to, kde jsme právě byli, mohli jsme se vždycky podívat na *Burany z Beverly Hills*. Popkultura se stala naší jistotou a nezbytnou tělesnou součástí,“ vzpomíná. Sám sebe Fraser nazývá „white trash kid“ neboli „dítě bílé lůzy“. Právě prostředí so-

ciálně slabých, žijících na okraji, ho velmi důrazně formovalo v jeho názorech i tvorbě. A ani jeho dětství rozhodně nebylo idylické. Otec alkoholik syna často bil, a jednou mu dokonce způsobil otřes mozku. Malý Brad také několikrát zažil sexuální obtěžování ze strany příbuzných nebo otcových známých. Když mu bylo dvanáct, rodiče se rozvedli, což zásadně změnilo jeho situaci. Mohl se konečně odpoutat od otce, nicméně dospívání traumatizovaného osamělého chlapce trpícího depresemi bylo více než problematické.

Okouzlení divadlem

Po základní škole Fraser nejprve začal studovat grafiku, ale když v šestnácti letech zhlédl divadelní představení na umělecké škole Victoria Composite v Edmontonu, byl divadlem natolik okouzlen, že se sem dokonce rozhodl přestoupit. Původně se chtěl stát hercem, nicméně nakonec vše dopadlo jinak. Protože nebyl spokojený s texty her pro mladá, které se na škole uváděly, začal také sám psát. A tak již během středoškolských studií vznikly jeho první dvě práce, které zaznamenaly úspěch a dočkaly se ocenění v rámci soutěže Alberta Playwriting. *Dva vyvrhelové na autobusové zastávce ve velkém městě pozdě v noci* (*Two Pariahs at a Bus Stop in a Large City Late at Night*, 1977) zvítězili v kategorii středoškolských textů a titul s ironickým názvem *S láskou od tvého syna* (*With Love from Your Son*, 1978) pak nečekaně uspěl dokonce v kategorii pro dospělé autory. V obou hrách se Fraser vypořádává nejen s komplikovaným vztahem k otci, zároveň v nich také propojil dva mýty související s jeho dětstvím: věčné nomádkské putování a dickensovský příběh chudého dítěte, které místo porozumění v rodině nachází smysl života na ulici. Obě ocenění vedla k Fraserově účasti na dramatické dílně v Banff Centre na západě Kanady a záhy začal talentovaný autor spolupracovat s amatérským Divadlem Walterdale (Walterdale Theatre) v Edmontonu. Zde nejprve účinkoval v řadě projektů jako herec – např. v roce 1979: *Vánoční show* (*Christmas Show*), *Nejlepší léta slečny Jean Brodieové* (*The Prime of Miss Jean Brodie* – role pana Perryho), v roce 1980: *Shikata Ga Nai* a *Zastrozzi* a společně se Stephenem Heatleyem nastudoval hru Erica Assouse *Švagřičky* (*Les Belles-Soeurs*). S Heatleyem také konzultoval vznik své první zásadnější hry *Mutanti* (*Mutants*, 1980), kterou rovněž i režíroval. Pojednávala o vzpouře skupiny dospívajících proti zneužívání ve výchovném ústavu

pro mládež. Text obsahoval množství sexuálních narážek a vulgarismů a otevřeně se v něm hovořilo také o drogách, což vyvolalo všeobecné zděšení. Správní rada Divadla Walterdale jen těsně hlasovala pro uvedení titulu, který se záhy stal velkým hitem. Podobná situace se ve Fraserově kariéře ještě mnohokrát zopakuje. Nastudování *Mutantů*, které můžeme považovat za skutečný počátek Fraserovy profesionální tvorby, nadchlo Paula Thompsona, zakladatele jednoho z nejvýznamnějších kanadských alternativních souborů Divadlo Passe Muraille (Theatre Passe Muraille). Ten nadějněho dramatika doporučil profesionální scéně 25th Street Theatre v Saskatoonu.

Zlej kluk Brad Fraser

Právě pro saskatoonskou scénu Fraser napsal v roce 1981 hru *Vlčí chlapec* (*The Wolfboy*), v níž se dva osamělí a citliví dospívající mladíci – z nichž jeden se pokusil o sebevraždu a druhý věří, že je vlkodlak – musí poprat s drsnou realitou světa dospělých. Následující úspěšné tažení titulu divadly napříč Kanadou vyvrcholilo významnou produkcí v torontském Divadle Passe Muraille. Zdařilá inscenace byla mj. velmi úspěšným divadelním debutem pozdější hollywoodské filmové hvězdy – mladého Keanu Reevese. Společně s Thompsonem Fraser v roce 1982 napsal hru z prostředí pankáčů *Neslušné zvuky* (*Rude Noises: For a Blank Generation*), avšak byl znechucen divadelními manýrami i celkovým torontským uměleckým ovzduším, a tak odjel zpět do Edmontonu, kde pracoval jako číšník a pokračoval v tvorbě.

V roce 1985 pobouřil tarantinovsky laděným titulem plným násilí a stříkající krve *Láska motorové pily* (*Chainsaw Love*), jehož název zřetelně odkazoval k filmu *Texaský masakr motorovou pilou* (*The Texas Chainsaw Massacre*, 1974). Inspirován poetikou „béčkových“ hororů 70. a 80. let soustředil děj na rodinu kanibalů znásilňujících malé děti. Šokující hra podle samotného autora trpěla mnoha nedostatků, především tím, jak přespříliš exponovala násilí, čímž odváděla pozornost od podstatnějších témat, nicméně stala se legendární. Společně s podobně laděným *Návratem nevěsty* (*Return of the Bride*, 1988) pak oba tituly zaujaly na festivalu Fringe v Edmontonu a svou temnou tóninou zároveň předznamenaly atmosféru nejslavnější Fraserovy hry *Neidentifikovatelné lidské ostatky a pravá podstata lásky* (*Unidentified Human Remains and the True Nature of Love*,

premiéra 1989). Ta vznikala v rámci dílny původní dramatické tvorby ve West Playwrights' Theatre, které se Fraser zúčastnil už v roce 1986. Kultovní drama o boji s vlastní samotou je tragikomickým vhladem do života několika sexuálně frustrovaných mladých lidí, kteří se snaží najít pravou lásku, zatímco město, v němž žijí, je paralyzováno strachem z masového vraha. Autor v něm se značnou imaginací, mocně vyživovanou popkulturní, televizní, komiksovou a filmovou směsicí, prolínal sexuální motivy s drsnou vulgaritou i strašidelnou atmosférou plnou napětí, díky čemuž byl nejednou označen za předchůdce tzv. coolness dramatiky. Nastudování inscenace souborem Alberta Theatre Projects pak doprovázely značné porodní bolesti. Původní režisér i scénograf týden před premiérou rezignovali a opustili tým, ale naštěstí je pohotově zastoupil umělecký šéf divadla Bob White a titul mohl být plánovaně uveden v rámci své premiéry na festivalu play-Rites '89 New Play v Calgary a posléze byl inscenován i v mnoha divadlech nejen v Kanadě, ale i ve Velké Británii, Spojených státech, Japonsku, Mexiku, Francii nebo Itálii. V České republice měl premiéru v roce 2002 v ostravské Komorní scéně Aréna, a to v překladu a režii Janusze Klimszy. V roce 1993 pak natočil významný quebecký filmový režisér Denys Arcand podle vlastní autorovy úpravy také filmovou verzi s názvem *Láska a lidské ostatky* (*Love and Human Remains*). Fraser následně získal kanadskou výroční filmovou cenu Genie za nejlepší adaptovaný scénář.

Snad ještě o trochu dál v znepokojivém líčení bezútěšného světa zašla adaptace jakobínské tragédie pomsty *Pitvora* (*The Changeling*) autorů Thomase Middletona a Williama Rowleyho nazvaná *Hnusák* (*The Ugly Man*, 1990), v níž na příběhu tajemného a zlověstně znetvořeného cizince, najatého na polní práce na odlehlém ranči, Fraser odhaluje potlačované morbidní zvrácenosti jen zdánlivě spokojené místní komunity. Po premiéře v divadle Alberta Theatre Projects (režie Bob White) byl titul uveden např. v Brightonu, Londýně, Edinburghu, Bruselu nebo New Yorku. Montrealská produkce režírovaná Derekem Goldbym v Divadle Quat'Sous (Théâtre de Quat'Sous) pak zobrazovala rozmanité nekonvenční formy sexuálního chování i značnou dávku násilí, což způsobilo velký rozruch. A také příznačně vykreslovala podobu nové vlny anglo-kanadského dramatu s jeho drsně skeptickým pohledem na svět.

S kladným přijetím se následně setkal titul *Chudák superman* (*Poor Super Man*, 1994) zachycující netradiční milostný trojúhelník, v němž

poklidné manželství majitelů nepříliš prosperující restaurace naruší příchod homosexuálního umělce a následné milostné vzplanutí mezi oběma muži. Fraser byl za svůj velmi otevřený a intimní popis života gayů i za nemilosrdnou kritiku maloměstského uvažování nominován na Cenu generálního guvernéra Kanady (Governor General's Award) v kategorii nejlepší drama. V roce 2002 sám natočil podle této hry film *Leaving Metropolis*, který se dostal do distribuce v USA, Velké Británii a Francii, získal ocenění na několika filmových festivalech a stal se v daném roce nejoceňovanějším a nejlépe přijímaným kanadským snímkem. Gay tematiku pak Fraser zpracovává rovněž v titulu *Martin Yesterday* (1997), který byl výrazně kritizován za senzacitvost a také za zbytečně křečovitě srovnávání epidemie AIDS s holocaustem. Fraser hru následně několikrát přepracoval a konečnou verzi lze označit za jedno z nejpozoruhodnějších kritických zobrazení torontské gay komunity a její reakce na onemocnění AIDS.

Zhruba v této době Fraser také navázal tvůrčí spolupráci s Brahamem Murrayem – uměleckým ředitelem divadla Royal Exchange v Manchesteru ve Velké Británii, pro které na zakázku napsal tři úspěšné tituly. V roce 2000 vznikla podle románu Shirley Jacksonové *Dům na kopci* (*The Haunting of Hill House*) černá komedie s prvky thrilleru *Had v ledničce* (*Snake in Fridge*), pravdivě zobrazující osm ztracených existencí a jejich každodenní životy, které naruší zjištění, že jeden z nich je vrah. Mnohem konvenčnější drama *Pohřeb* (*Cold Meat Party*, 2003) pak pojednávalo o starých přátelích – homosexuální popové hvězdě, feministicky zaměřeném filmaři a homofobním politikovi, kteří se setkají na pohřbu svého společného kamaráda. I přes odlišný životní styl všichni tři muži demonstrují neschopnost vypořádat se se svými prázdnými životy. Spolupráci s manchesterským souborem završil titulem *Lži pravé lásky* (*True Love Lies*, 2009), kterému se dostalo nadšeného přijetí kritikou ve Velké Británii. Později *Lži* Fraser uvedl i ve své režii v torontském Divadle Factory (Factory Theatre). Intimní drama se točí kolem zjištění, že otec rodiny měl před svatbou homosexuální poměr. Manželka, syn i dcera postupně odkrývají otcův někdejší život, což vede k výčitkám a zároveň poskytuje humorný a pronikavý pohled na současnou nefungující sexuální morálku. Režisér Braham Murray pak v divadle Royal Exchange režíroval tragikomedii *5 @ 50* (2011), která se tentokrát zcela obešla bez mužských hrdinů. Fraser v ní konfrontuje osudy pěti padesátníků – bývalých kamarádek ze střední školy, z nichž se každá vydala svou vlastní

cestou, nicméně nyní po letech se jim při společném setkání naskytne příležitost vzájemně bilancovat své životy. A také zhodnotit, jakou daň si na každé z nich vybral chlast, drogy, špatný sex, nevěra i násilí v manželství.

Zabiješ? Nezabiješ?

Také ve svém zatím posledním titulu *Ted mě zabij* (*Kill Me Now*, 2013), který měl premiéru ve Workshop West Theatre v režii samotného autora, se Fraser poněkud odchýlil od zobrazování drsného světa kolem nás, avšak kontroverzní témata – v tomto případě se dotýkající sexuality a smrti – zůstala. Svou pozornost soustředil na relativně obyčejné hrdiny, kteří by rádi žili normálním životem, kdyby se jim ovšem do cesty nestavěly nečekané překážky... Vše se točí kolem rodiny čtyřicátníka Jakea Sturdyho, vysokoškolského učitele, který v mládí napsal celkem úspěšný román. Jenže jeho kariéru spisovatele před patnácti lety narušila tragická nehoda manželky, po jejíž smrti Jake pečuje jen s podporou své o deset let mladší sestry Twyly o těžce tělesně postiženého syna Joeyho, jenž se narodil s genetickou vadou. Jediný únik z náročné reality Jakeovi umožňují pravidelná intimní setkání s bývalou studentkou a nyní vdanou ženou Robyn. Péče o sedmnáctiletého mladíka je nicméně velmi náročná a Joey nyní navíc vstupuje do problematického období dospívání, doprovázeného i prvními sexuálními potřebami. Rád by se osamostatnil, od otce odešel a žil společně s kamarádem Rowdym, postiženým fetálním alkoholovým syndromem. Když se ovšem po jedné z potyček Jakea a Joeyho rozvine u otce degenerativní onemocnění páteře, role se náhle obrátí a je to právě Jake, kdo se teď musí spoléhat na lidi kolem sebe. Navíc se jeho zdravotní stav velmi rychle zhoršuje... Jak vyřešit nesnadnou situaci, která hrdiny trápí, ale rovněž je i neuvěřitelně semkne? Komorní drama směřuje k nevyhnutelnému a jen zdánlivě beznadějnému závěru. Fraser totiž závažná témata pojednává s lehkostí, empatií i osobitým, leckdy až černým humorem. Zároveň tak dokáže titul citlivě naplnit optimismem, který pramení z uvědomění si zodpovědnosti hrdinů za své životy. A nejen díky těmto atributům má jeho příběh velkou šanci vřít se hluboko do diváckého povědomí.

Poetika, která boří nejedno tabu

I v tragikomedii *Ted mě zabij* Brad Fraser využil svůj osobitý rukopis prolínající se celou jeho tvorbou, ve které otevřeným a leckdy až drsným způsobem pojednává o převážně kontroverzních tématech. Nebojí se tak hovořit např. o násilí, drogách, sexualitě, smrti, queer problematice a mnohých dalších společenských tabu, čímž si nejenou vysloužil označení enfant terrible kanadského divadla. Téměř ve všech jeho hrách – snad jen právě s výjimkou titulu *Ted mě zabij* – dominuje zobrazení života homosexuálů a jejich soubojů s nepřátelským světem, ovšem často ve velmi netradičních podobách s důrazem na nahotu a sexualitu, které mají divákům nabídnout větší údernost. Provokativními a zároveň i humornými prostředky a postupy v převážné části své tvorby kamenuje aktuální stav současného dramatu. V rozhovorech i na jevištích napadá divadelně-provozní establishment a pokouší se atakovat úroveň a poměry kanadské dramatiky způsobem, který má potenciál zanechat výraznou stopu u nové generace diváků.

Fraser se také při psaní nenechá omezovat žádnými pravidly ohledně formální podoby svých děl. Jeho hry nejsou rozděleny na dějství ani scény a většinou je tvoří jednoduší proud událostí, které vlouvají jedna do druhé, což lze přičíst vlivu inspirace filmem. Fraserův rukopis ale upoutá kromě brilantní výstavby děje s rychlým střídáním situací a dialogů i neobyčejně živým jazykem a precizním profilováním jednotlivých postav. Jeho osamělí hrdinové touží po lásce a porozumění druhých, vzdorují samotě i vnějším tlakům, ale namísto nalézání harmonických vztahů se většinou dostávají do obtížných životních situací, které jsou nuceni řešit nezvyklým způsobem. Fraser kromě jiného vytvořil i tzv. „ansámblový“ typ dramatu, v němž se každá postava podílí na významové struktuře díla stejnou měrou a nepřetržitá koexistence charakterů v rámci jednoho časoprostoru posiluje vědomí osamělosti a odcizenosti.

Pavla Bergmannová

Lucie Končoková, David Viktora, Robert Finta

„NEMÁM JINOU ŠANCI NEŽ BÝT TÍM, KÝM JSEM“

Rozhovor s Bradem Fraserem

Co vás inspirovalo k napsání hry *Ted mě zabij*?

Můj synovec má vrozenou genetickou poruchu – syndrom XXY, také nazývaný Klinefelterův. Je vážně postižený – fyzicky i mentálně – a dosahuje úrovně asi sedmiletého dítěte. Mluví jiným jazykem založeným na tom, jak slyší a vidí svět. Jak jsem ho blíže poznával a věnoval se mu, tak jsem postupně jeho řeč začal chápat, což bylo skutečně fascinující. Dorozumíval se s velkými nuancemi a velmi jasně, najednou jste věděli, co řekl. Je to tak trochu jako angličtina, ale zároveň je v tom i něco jiného. Přemýšlel jsem, jak bych to mohl zdivadelnit! Napsat pár řádků, nebo se pokusit znovu vytvořit jeho jazyk a přimět lidi, aby mu porozuměli?

Vaše hra se zabývá stejně tak postižením jako i sexualitou, což může překvapit všechny, pro které tyto dvě záležitosti nemohou existovat souběžně.

Když jsem si začal hrát s jazykem, přemýšlel jsem i o jeho životě, problémech a dospívání. Lidé mají sexuální potřeby bez ohledu na postižení. Uvědomil jsem si ale, jak to lidi děsí. Naši společnost sex stále šokuje, takže jen pomyslení na to, že ho mají postižení, je pro někoho opravdu nepřijatelné. Je to ale především všeobecně rozšířená nevědomost o životech zdravotně postižených lidí, na niž jsem se mnoho let také podílel, jelikož jsem s tím neměl žádné zkušenosti.

Proč jste se rozhodl vypořádat právě s tímto tématem?

V naší společnosti tohle téma opravdu není po všech stránkách dostatečně prozkoumáno. Před mnoha lety jsem v časopise Star četl etický sloupek. Zůstal mi v paměti po celou dobu. Jeden otec tehdy napsal Tomovi Harperovi dotaz: „Mám velmi těžce postiženého dospívajícího syna. Jsem jediný, kdo o něj pečuje. Když ho koupu, má často erekci. Dal mi jasně najevo, že by byl rád, kdybych mu pomohl já, nikoli jeho matka, protože před ní se stydí. A také se příliš upíná ke svému fyzickému zevnějšku, než aby využil služeb sexuální pracovnice. Jsem heterosexuál a jsem si jistý, že můj syn také. Nevím, jak si s tím mám poradit?“ Harper si položil otázku: „Když se staráte o někoho takového – myjete ho, utíráte mu zadek a podobně – jak moc

se to liší od toho pomoci mu sexuálně?“ V odpovědi byl ale nejistý a rozpolcený. Na jedné straně to chápal, ale na straně druhé to narušuje veškerá společenská tabu. Omezovat sexuální touhu – to nepřináší nikomu nic dobrého. Tak jak se s tím vypořádat? Jak daleko lze zajít ve jménu lásky?

Nebojíte se, že právě takto adresná témata by mohla odradit publikum?

Otázka sexuality je důležitou částí příběhu. Ano, je opravdu děsivé takovou hru psát. Předložit lidem děsivou myšlenku! A proto jsem to udělal. Pokud se chystáte napsat hru, pak pište o tom, na čem vám záleží, jinak to nebude stát za to.

Nebylo to poprvé, co jste zkoumal kontroverzní téma...

V podstatě všechno, co jsem kdy napsal, se vždy někdo pokusil odstavit. Když si mou vůbec první hru uváděnou v Edmontonu přečetla rada tamního divadla, snažila se její uvedení odvolat. Titul pojednával o skupině teenagerů, kteří utekli z nápravného ústavu na protest proti pohlavnímu zneužívání dozorců. Vzali si jako rukojmí ředitele, kterého nakonec zastřelili. To zrovna nebyly věci, které by se v divadle tehdy objevovaly. Vyburcovalo to celé město a rozdělilo divadlo. A nakonec z toho byla největší podívaná sezóny.

Když byly v Calgary uváděny *Neidentifikovatelné lidské ostatky*, na všech dveřích bylo varování: Nahota, vulgarismy, střílení, obtěžující materiál, homosexualita. Umělecký šéf vystoupil vždy před představením a nabídl divákům, že jim vrátí vstupné, pokud budou chtít odejít. Byl upřímný, ale to učinilo celou záležitost lákavější. Když se *Ostatky* inscenovaly v Chicagu, zástupci mravnostní policie navštívili předpremiéru, protože se domnívali, že to bylo v rozporu s etickými zákony. Uskutečnilo se dvacet představení, která se pokusila ukončit policie nebo se je někdo snažil cenzurovat.

Když jsem v Cincinnati zahajoval zkoušení titulu *Chudák superman*, umělecký šéf nastudování i přes původní příslib uvedení zrušil, protože hra obsahovala scény análního sexu. Umělci v divadle se vzbouřili se slovy: „Pokud inscenaci zrušíte, na zbytek sezóny odejdeme a nebudete mít nic jiného.“ Inscenace nakonec vznikla a na premiéru přišli novináři z Time, New York Times, ze CNN, zkrátka zástupci všech sdělovacích prostředků. U dveří stály ozbrojené stráže a nad divadlem kroužily vrtulníky. Na mou duši. A mravnostní policie seděla

v publiku, aby se přesvědčila, že se zde neporušují žádné zákony. A opět se jednalo o nejvyprodanější inscenaci sezóny. Upřímně řečeno, pokud se mě někdo nesnaží odstřelit, nemám pocit, že dělám svou práci dobře. A proč vlastně chodíme do divadla? Je to drahé a nudné. Musí to nějakým způsobem měnit naše životy a vědomí a nabízet odpovídající zážitky.

Odkud se rodí tento přístup?

Mám pocit, že nepatřím do divadla, což je jedna z mých silných stránek. Když jsem ve dvaceti letech začal psát, důvodem, proč jsem to dělal, bylo, že jsem chtěl své vrstevníky přivést do divadla a ukázat jim, že to může být fajn. A využít vliv punk rocku, taneční hudby, beatníků – toho všeho, co mě zajímalo. Mohu být temný, kontroverzní a konfliktní, ale také zábavný, laskavý a empatický. Velmi málo autorů má tuto schopnost. Já to dělám. Pokud bych vyprávěl příběhy, které lidé chtějí slyšet, pak by to nikdy nefungovalo.

Rozhovor Brada Fräsera s Davidem Rocknem Corriganem
přeložila Pavla Bergmannová

Zdroj: <http://news.nationalpost.com/arts/on-stage/qa-with-playwright-brad-fraser-i-have-no-choice-but-to-be-who-i-am>

Atmosféra čtené zkoušky

SEXUÁLNÍ ASISTENCE

Co je sexuální asistence?

Sexuální asistence je placená služba, kterou vykonávají proškolené sexuální asistentky a asistenti. Pomáhají lidem s hendikepem, osobám s duševním postižením, seniorům a jinak znevýhodněným lidem pracovat s jejich sexualitou.

Sexuální asistent/ka pomáhá jedincům, párům, ale i rodičům osob, které mají nějaké znevýhodnění či hendikep – označováni jako klient/klientka.

Sexuální asistence je externí služba na rozdíl od intimní asistence. Asistenti/ky nejsou tedy zaměstnanci/kyně domovů či organizací pro osoby se znevýhodněním či hendikepem. Do organizací, domovů či domácností klientů/ek docházejí. Jsou zpravidla kontaktováni samotnými klienty/kami, pracovníky/icemi pomáhajících organizací či rodiči. Další rozdíl je především ve způsobu provádění druhu asistence. Sexuální asistent/ka se na rozdíl od pracovníka se sexualitou může klienta dotýkat – pohladit jej, pevně obejmout nebo jít do sexuální interakce. Pracovník se sexualitou tuto činnost v žádném případě vykonávat nemůže.

V zahraničí tuto službu nabízejí i lékaři/ky, psychologové/žky, terapeuti/ky, zdravotní sestry/bratři či bývalé a současné sexuální pracovnice aj. Pro sexuální asistenci se používají i jiné názvy, jako je sexuální doprovázení, sexuální poradenství, sexuální důvěrník, intimní asistence, surrogacy terapie (náhradní partnerství), dotykový pracovník/ice, Körper-Kontakt-Service (Servis tělesného kontaktu) aj.

Co konkrétně sexuální asistenti/ky nabízí?

Sexuální asistence zahrnuje tyto aktivity:

- zodpovědnost k rodičovství,
- rozpoznávání fyzických rozdílů mezi mužem a ženou,
- schopnost říci ne,
- učí komunikovat o pohlavním styku,
- obstarává sexuální pomůcky a učí, jak je správně používat,
- učí vyhledávat pornografii na internetu a vzdělává muže/ženy v této oblasti,
- pomáhá při nastavování hranic vzhledem k sexualitě,

- zabývá se nepřiměřeným sexuálním chováním, důsledky sexuálních aktivit,
- vysvětluje, jak správně masturbovat,
- informuje o možnostech antikoncepce,
- edukuje v oblasti bezpečnějšího sexu, hygieny a přitažlivého oblékání,
- učí, jak navazovat partnerské vztahy,
- probírá s klienty/kami téma sexuálního násilí (znásilnění, nucení k sexu a sexuálním praktikám, zneužívání),
- pomáhá hendikepovaným párům se začátkem pohlavního života,
- poskytuje poradenství příbuzným (např. rodičům, blízkým osobám) ohledně sexuality jejich dětí, blízkých.

Sexuální asistence zahrnuje navíc sexuální interakce jako např. pomoc při masturbaci, pomoc postiženému páru při pohlavním styku, doteky, erotické masáže, pohlavní styk či další sexuální praktiky, na kterých se s klientem domluví.

Co je práce se sexualitou, někdy též nazývaná intimní asistence?

Náplň práce poradce/kyně se sexualitou odpovídá výčtu aktivit u sexuální asistence. Rozdíl je, že tato služba je nabízena pracovníky/icemi pomáhajících organizací, kteří mohou být zaměstnanci/kyněmi těchto organizací. V současné době nemá tato pozice ukotvení v systému profesí. V různých organizacích se tato profese jmenuje odlišně.

Rozdíly mezi sexuální asistencí a službou sexbyznysu

Je sice pravda, že obě tyto služby mohou končit placeným pohlavním stykem, ale rozdíl je v zaměření sexuální asistence na prožívání a individualitu jedince. Sexuální asistence nemusí být pouze jednorázovým sexuálním uspokojením, ke kterému někdy ani nedochází, ale postupným seznamováním se se sexualitou, nastavováním hranic, domlouváním pravidel, nácviku a poznáváním doteků. Především jde o porozumění mezi člověkem s hendikepem a sexuálním asistentem/kou. Ti si s klientem povídají, a to mnohdy nesnadným způsobem. Naslouchají mu, mají trpělivost a nic jim nepřijde nenormální. Jejich úkolem je vybudovat vztah na důvěře.

Mezi klientem a asistentem se totiž často utvoří především prostor pro rozvíjení zkušeností. Možnost si zkusit nové věci, dotyk, smyslnost, nahotu, kontakt s druhým člověkem, blízkost a něžnost – to vše je možné při sexuální asistenci objevovat. Člověk si může utvořit vztah k sobě samému, ke svému tělu.

Sexuální asistenti/ky poskytují své služby systematicky, s ohledem na konkrétní osobnost a hendikep. Něco jiného potřebuje člověk, který svou sexualitu objevuje, něco jiného chce člověk po úraze, který už není schopen svou dřívější sexualitu stimulovat. Něco jiného potřebuje autista, mentálně postižený nebo psychicky zdravý člověk. A právě dalším rozdílem je vzdělání sexuálních asistentů nebo asistentek, kteří/ré jsou proškoleni/y, jak pracovat s lidmi s postižením nebo hendikepem, jak s nimi o sexualitě mluvit a jak ji postupně navcvičovat. Vědí, jak s lidmi postiženými fyzicky manipulovat, a znají zásady první pomoci, pomáhají jim také s hygienou a oblékáním. Sexuální asistenti a asistentky na rozdíl od sexuálních pracovníků edukují nejen hendikepované samotné, ale i rodinné příslušníky či pracovníky v zařízeních, kteří se o ně starají, o sexuálních potřebách lidí s hendikepem, učí je manipulovat se sexuálními pomůckami, přinášejí pornografická díla.

Sexuální asistenti a asistentky pracují na získání dovedností, které může člověk s hendikepem v budoucnu využít – jde např. o navazování kontaktů, rozpoznání fyzických rozdílů mezi mužem a ženou, umění říci ne, ochranu před nepřiměřeným sexuálním chováním, vědomí důsledků sexuálních aktivit, zodpovědnost k rodičovství a podobně. Velkou úlohu hrají asistenti v prevenci sexuálního násilí (znásilnění, nucení k sexu a sexuálním praktikám, zneužívání aj.).

Převzato z webových stránek
„Sexuální a intimní asistence“ projektu „Právo na sex“

Zdroj: [www. http://sexualniasistence.org](http://sexualniasistence.org)

SEXUÁLNÍ ASISTENTKY: REVOLUCE V PÉČI O HANDICAPOVANÉ

Organizace Rozkoš bez rizika dosáhla významného úspěchu: Její dlouholetá snaha pomoci postiženým se sexuálním životem dozrála, v Česku nově máme pět sexuálních asistentek pro pomoc handicapovaným.

Minulý týden dostalo od Rozkoše bez rizika prvních pět českých sexuálních asistentek pro postižené svůj certifikát, a mohou tudíž začít pracovat. Málokdy mám možnost napsat článek, který je celkově pozitivní, pochvalný, optimistický a vyznívá ke spokojenosti všech zúčastněných. Tohle je jeden z momentů, kdy takový článek může vzniknout. Česko překročilo magický práh předsudků a začalo poskytovat handicapovaným pomoc i v oblasti, která je choulostivá, citlivá a nesmírně křehká. V jejich sexuálním životě.

Postižení byli chronicky – podle řady stesků, které se donesly i ke mně do redakce – odmítáni prostitutkami. Kvůli jejich postižení. A to nešlo o lidi nějak esteticky zohavené, po úrazech, ale o normální vozíčkáře. Oficiální péče o handicapované sice dělala, co mohla, ale sex byl tabu. Do momentu, kdy se do hry vložila nevládní organizace Rozkoš bez rizika, která se stará o sexuální pracovníky.

Po několikaletém úsilí se Rozkoši bez rizika podařilo vyškolit a úředně etablovat prvních pět sexuálních asistentek, které minulý týden obdržely certifikát a začaly praktikovat. Sexuální asistence je především pasivní – spočívá v informování handicapovaných, v učení používat erotické pomůcky a podobných činnostech. Pak ovšem existuje i aktivní sexuální asistence. Co to je? Z webu Rozkoše bez rizika: „*Aktivní sexuální asistence zahrnuje sexuální interakce jako například pomoc při masturbaci, pomoc postiženému páru při pohlavním styku, doteky, erotické masáže, pohlavní styk či další sexuální praktiky, na kterých se s klientem domluví.*“ To vše za maximální cenu tisíc dvě stě korun za hodinu.

Prostě – handicapovaní mají zajištěno, že si mohou koupit sexuální službu u sexuální pracovnice, která jim neřekne „Fuj, ne, ty jsi na vozíku a máš zkroucený kosti!“, ale se kterou se normálně dohodnou na požadovaných úkonech a ona k nim bude přistupovat tak, že bude jejich handicap plně akceptovat.

Myslím, že vznik této služby dostává Česko o krok víc do Evropy. V Německu, Francii nebo Dánsku už sexuální asistence pro posti-

žené dávno funguje. To ale není nejdůležitější. Sexuální asistence především dává postiženým šanci žít normální život, což je jev řádově důležitější než nějaká sebevychytanější robotická protéza. Totální sexuální abstinence handicapovaných, která zde panovala, byla totiž nesmírně krutá. Když je někdo na vozíku nebo má zkrácené dlouhé kosti, vypadá sice trochu jinak než běžná populace, ale jeho sexualita je úplně normální. Potřebuje sex jako každý jiný. Proto je úspěch tohoto projektu Rozkoše bez rizika dobrou zprávou pro každého, kdo má elementární soucit s postiženými. Alespoň v téhle – navíc klíčové – oblasti se totiž nyní jejich handicap vyrovná.

Jiří X. Doležal

Zdroj: <http://www.reflex.cz/clanek/komentare/67241/sexualni-asistentky-revoluce-v-peci-o-handicapovane.html>

Režisér Janusz Klimsza, dramaturgyně Pavla Bergmannová
a Sylvie Rubenová

Pracovní atmosféra čtené zkoušky

David Viktora, Robert Finta

Režisér Janusz Klimsza

David Viktora, Renáta Klemensová

ŽÍT, NEBO NEŽÍT – TO JE, OČ TU BĚŽÍ

Co je a co není dobrá smrt?

Význam slova eutanazie pochází z řeckých výrazů *eu* = dobrý a *thantos* = smrt. Synonymem pro eutanazii by mohlo být tedy slovní spojení „dobrá smrt“. Obvykle je pak tento pojem definován jako usmrcení na žádost. Ve Velkém lékařském slovníku najdeme následující formulaci: „*Usmrcení pacienta s nevléčitelnou nemocí pro zkrácení jeho utrpení. V ČR a ve většině zemí je zakázána. Samozřejmou součástí lékařské péče o takové pacienty je však energické tlumení bolesti a odstranění či alespoň zmírnění dalších obtíží, které umírání doprovázejí, aby nemocný prožil co možno nejdůstojněji poslední okamžiky života. Kromě aktivní eutanazie podáním smrtícího prostředku na žádost nemocného existuje ještě tzv. pasivní eutanazie spočívající v přerušení léčby, která udržovala pacienta naživu.*“¹

Eutanazie jako akt usmrcení člověka nemá jen jednu podobu, ale je nutno vnímat ji jako široký a komplikovaný pojem. Ten se promítá do více forem, které se od sebe mohou lišit, případně se vzájemně prolínat. Nejčastější chápání a dělení eutanazie je na aktivní a pasivní. Pojem **aktivní (přímá) eutanazie** (VAE, voluntary active euthanasia) se obvykle používá pro úmyslné a cílené způsobení smrti se specifickou pohnutkou – útrpností a/nebo přáním pacienta; k usmrcení dochází rukou další osoby. Je označována také jako tzv. strategie přeplněné stříkačky. V případě **pasivní (nepřímé) eutanazie** (VPE, voluntary passive euthanasia) jde o přerušení léčby udržující pacienta naživu (např. odpojení přístrojů, které drží pacienta při životě, vysazení prostředků, které prodlužují smrtelně nemocným osobám život). Hovoříme také o tzv. strategii odkloněné stříkačky. Rozhodnutí pacienta je opět založeno na informovanosti a především na jeho souhlasu. Tato forma eutanazie je veřejností akceptována lépe než eutanazie aktivní, má také větší právní oporu. Samostatnou oblastí je aktivní pomoc při sebevraždě – tzv. **asistovaná sebevražda** (PAS, physician-assisted suicide), při níž jsou pacientovi na vlastní žádost lékařem poskytnuty prostředky k ukončení života. Lékař pacienta neusmrtí sám, ale poskytne návod, léky nebo jedy, které vedou k ukončení pacientova života. Osobou, která provede samotný akt usmrcení,

¹Vokurka, Martin – Hugo, Jan a kol. *Velký lékařský slovník*. Praha: Maxdorf, 2015.

je pacient sám. Krajinými formami eutanazie jsou pak **nevyžádaná eutanazie** (varianta aktivní eutanazie, kde chybí žádost pacienta samotného, a to z důvodu, že pacient nebyl schopen souhlasit s provedením eutanazie, ale existuje domněnka, že by se zákrokem souhlasil) a **nedobrovolná (nechtěná) eutanazie**, při níž zcela chybí žádost pacienta a neexistuje ani domněnka, že by mohl souhlas udělit.

Termín eutanazie se v poslední době ovšem používá především ve světě masmédií, politických debat, znaleckých posuzování a mezi laiky. V medicíně je postupně nahrazován nezávadějším pojmem **asistovaná smrt**.

Legalizace eutanazie

Jen velmi málo zemí na světě dosud legalizovalo možnost úmyslné usmrtit pacienta s nevyléčitelnou nemocí, aby se tak zkrátilo jeho utrpení. Eutanazii konečně také zakazuje mezinárodní Úmluva o lidských právech a biomedicíně. Ve všech státech, kde je eutanazie legální, pro ni platí přesná pravidla. Zejména to, že pacient musí „nesnesitelně trpět“ a nemá vyhlídky na zlepšení zdravotního stavu. Tuto diagnózu musí kromě ošetřujícího potvrdit minimálně jeden další nezávislý lékař, pacient musí být dobře informován o svém zdravotním stavu a musí o usmrcení při plném vědomí a několikrát požádat.

První zemí, ve které byla oficiálně umožněna aktivní eutanazie, se stala **Austrálie**, konkrétně její nejchudší stát Severní teritorium. Zde byl v roce 1996 schválen zákon povolující eutanazii u nemocných v posledním stadiu choroby. Využít jej ale stačili jen čtyři lidé, protože v březnu 1997 jej federální vláda zrušila.

Posléze byla aktivní eutanazie povolena v následujících zemích:

Nizozemsko – První kroky k legalizaci eutanazie byly provedeny sice už v roce 1973, ale zákon s názvem „Prověření ukončení života na žádost pacienta a pomoc při sebezabití“ nabyl účinnosti až v roce 2002. V roce 2012 začaly být využívány tzv. jednotky mobilní eutanazie, kdy po vyplnění formuláře e-mailem nebo telefonicky a následněm posouzením lékařem a sestrou tým rozhodne, zda je eutanazie nejlepším řešením pro daného pacienta. Celá procedura trvá zhruba měsíc, během něhož je pacient několikrát navštíven. Eutanazii lze provádět od věku dvanácti let a také na občanech jiného státu.

Belgie – Eutanazii i lékařsky asistovanou sebevraždu legalizoval zákon v roce 2002, jen o několik měsíců později než v Nizozemsku. Nemocný člověk zde může za přesně vymezených podmínek přijmout na vlastní žádost smrt z rukou lékaře. V roce 2014 se Belgie stala první zemí na světě, kde byla legalizována dětská eutanazie bez ohledu na věk. Dětská eutanazie byla poprvé provedena v roce 2016, vzhledem k ochraně soukromí však nejsou dostupné další podrobnosti.

Švýcarsko – Podle švýcarské ústavy není pomoc při sebevraždě trestným činem, pokud za ní nestojí egoistické zájmy a nemocný před smrtí sám vykoná několik nezbytných úkonů. Zákon tak umožňuje existenci soukromých klinik, na nichž se provádí lékařsky asistovaná sebevražda. Klientem nemusí být pouze švýcarský občan, což způsobilo značnou sebevražednou turistiku. Polovina všech švýcarských klientů jsou údajně Němci.

Lucembursko – Parlament schválil eutanazii v únoru 2008, ale v prosinci 2008 zákon odmítl podepsat lucemburský velkovévoda. Na to parlament zareagoval změnou ústavy, takže byl zákon v březnu 2009 schválen bez nutnosti souhlasu velkovévody. Platí od dubna 2009.

USA – Kampaň za prosazení smrti z milosti vedl bývalý patolog Jack Kevorkian, přezdívaný „Doktor Smrt“, který asistoval u 130 sebevražd a v roce 1999 (tehdy mu bylo 70 let) byl odsouzen za zabití na 25 let do vězení. Na federální úrovni je eutanazie v USA zatím nelegální, zákonem je nicméně povolena v podobě asistované sebevraždy ve státech *Oregon, Montana, Vermont, Washington a Kalifornie*.

Albánie – Jediná z východních zemí, kde se dosud prosadila legalizace eutanazie, a to již v roce 1999. O tamější praxi v mezinárodních lékařských časopisech zatím nebyla publikována podrobnější dokumentace.

Pasivní eutanazie (přerušení „léčby“ udržující pacienta naživu) je umožněna v **Dánsku** (od roku 1998), **Finsku**, **Francii** (od roku 2005), **Indii** (od roku 2011), **Irsku** (zde není trestné zastavit léčbu člověku, který si to přeje), **Itálii** (ve výjimečných případech není trestána pasivní eutanazie, například odpojení přístrojů v případě mozkové smrti), **Kolumbii** (povolena za určitých podmínek), v **Mexiku** v distriktu *Mexiko* (od roku 2008) a dále státech *Aguascalientes* a *Michoacán* (od roku 2009). Také zákony v **Německu** připouštějí pasivní eutanazii (není trestná pomoc při sebevraždě, když se ten, kdo nemocnému v jeho záměru zemřít pomáhá, do samotného usmrcení přímo nezapojí).

V **České republice** je eutanazie stále brána jako trestný čin, nicméně její postih je mírnější než v případě vraždy. V nedávných průzkumech se více než tři pětiny lidí klonily k názoru, že český právní řád by měl eutanazii umožňovat. Nesouhlasilo 27 procent a každý desátý se nedovedl k tématu vyjádřit.

Otázka přípustnosti či nepřípustnosti eutanazie je otázkou jak právní, tak i etickou. Navždy ale především otázkou problematickou...

Zdroje:

BERKA, Vít – SUM, Tomáš. *Eutanazie ve světě*. Epravo.cz, 2005.

Dostupné z: <https://www.epravo.cz/top/clanky/eutanazie-vesvete-33479.html>

MALÝ, Ondřej. *Eutanazie – etický a právní problém*. Brno:

Masarykova univerzita – Právnická fakulta, 2017. Diplomová práce.

MUNZAROVÁ, Marta a kol. *Proč NE eutanazii aneb Být, či nebýt?* Karmelitánské nakladatelství, 2008.

PROŠKOVÁ, Eva. *Etické a právní aspekty eutanazie*. KONTAKT – časopis pro ošetřovatelství a sociální vědy ve zdraví a nemoci.

České Budějovice, 2009, č. 1, s. 257-265.

Robert Finta, Lucie Končoková

David Viktora, Lucie Končoková, Robert Finta

David Viktora, Renáta Klemensová

Robert Finta, Vít Roleček

Lucie Končoková, David Viktora

Renáta Klemensová, Robert Finta

Robert Finta, David Viktora

Renáta Klemensová, Vít Roleček, David Viktora, Lucie Končoková, Robert Finta

HISTORICKÉ PROMĚNY POHLEDU NA PROBLEMATIKU EUTANAZIE

V antice převažoval názor na absolutní přednost individuální vůle, který přerůstal až v povinnost odejít, pokud by se člověk měl stát přítěží (Platón). Avšak Aristoteles, ze kterého vycházela i pozdější křesťanská filozofie, považoval ulehčení v smrti za změkčilost. V Hippokratově přísaze pak je vyjádřen zákaz zabít nemocných lékařem. Křesťanská filozofie odmítla dispozici vlastním životem, sebevraždu pokládala za smrtelný hřích. Tomáš Akvinský požadoval, aby nebylo zasahováno do přirozeného běhu umírání „pro zachování spravedlnosti Boží a řádu přírody“. Později, zejména s nástupem protestantismu, se obnovovaly antické názory na zajištění důstojného odchodu jako jedné z povinností lékaře (Francis Bacon), nebo dokonce morální povinnost člověka nebýt břemenem (Thomas More). Immanuel Kant svůj odmítavý postoj k eutanazii a sebevraždě založil na přesvědčení, že člověk je vždy účelem, nikoli prostředkem – prostředkem nesmí být ani sám sobě, nesmí proto disponovat člověkem ve své osobě, mrzačit ho nebo usmrtit. Ve 20. století však roste obecný příklon k eutanazii. I křesťansky založený lékař Albert Schweitzer poznamenal, že „zásada nezabiješ slouží hůře ideji soucitu než její porušení“. Velkým zlomem v obecně kladném přístupu k „usmrcení ze soucitu“ byla 2. světová válka, kdy došlo k masivnímu zneužití pojmu eutanazie a v Programu T4 bylo zavražděno 70 000 – 90 000 (podle některých pramenů až 150 000) lidí lékaři označených jako „lebensunwerte“ (nehodní života), a to včetně postižených dětí. Toto zabíjení bylo institucionalizováno a prováděno bez ohledu na vůli nemocných a jejich blízkých.

Eva Prošková

Zdroj: PROŠKOVÁ, Eva. Etické a právní aspekty eutanazie. KONTAKT – časopis pro ošetrovatelství a sociální vědy ve zdraví a nemoci. České Budějovice, 2009, č. 1, s. 259.

PROČ NELZE SOUHLASIT S LEGALIZACÍ EUTANAZIE?

Koketovat s legalizací zabíjení nemocných jejich lékařem mohou jen lidé nemoudří. Pokusme se však důvody přehledně uspořádat. Edmund Pellegrino, někdejší předseda vládní bioetické komise USA, radil důvody proti asistované sebevraždě (nemocný se zabíjí sám – za pomoci lékaře) do deseti bodů. Přidržíme se tedy jeho třídění a aplikujme je na eutanazii.

1. Právo na eutanazii není právem, které by vycházelo z právní vědy. Takové právo by pošlapávalo skutečné právo na život a hrubým způsobem by narušovalo integritu jak nemocného, tak lékaře.
2. I kdyby právo na eutanazii bylo prohlášeno za legální a kdyby se ústava změnila, vždy by zůstalo nemorálním. Mravnost nestojí na zákonodárství ani na výsledcích referenda.
3. Každý důležitý lékařský problém zahrnuje i složku mravní. Nejedná se jen o jakýsi výběr, dle volby dotyčného. Je povinnost lékařské profese, aby zaručila dokonalý odborný přístup k nemocným a k umírajícím – a eutanazie se stane zbytečnou. Na druhé straně by měl mít nemocný plné právo, mravní i legální, přemíru léčby, která vede jen k protahovanému umírání, odmítnout.
4. Eutanazie není autonomním výběrem. Nemocní jsou v pokročilé fázi onemocnění velmi zranitelní a snadno přijímají jakékoliv nápady jiných – o nápadech lékařů ani nemluvě. Cítí se již být odcizeni vůči zdravým, vinní tím, že jsou zátěží pro ostatní, zahanbeni pro své těžkosti a slabosti, plní nejrozličnějších strachů a velmi citliví vůči různým návrhům. Stačí pozorně sledovat holandské televizní programy, jež dělají eutanazii reklamu. Stačí pozorovat, jak „svobodné a autonomní“ rozhodnutí nemocného je. Každý vidí, jak je takové rozhodnutí prováděno: nejprve hovory s lékařem, pak se ženou, s příbuznými, s ošetřovatelkou, s jinými nemocnými, s právníky atd.; a pacient, o jehož bytí a nebytí se jedná, se ke slovu ani nedostane. Pečlivá kontrola nad tímto děním pak vede ke ztrátě kontroly vůbec. Zde lze připomenout i nové zákony, výše zmíněné. Při jejich studiu z nich přímo číší záměr ochránit lékaře před trestem, popřípadě dokázat, že se nejednalo o trestný čin. Zájem o dobro nemocného se díky této snaze ocitá zcela v pozadí.

5. Uzákonnění možnosti usmrcovat nemocné by dalo lékařům nesmírnou moc. Není to totiž nemocný, který určuje, že léčba je beznadějná, že utrpení je nesnesitelné a že je již „připraven“ k eutanazii. Právní zajištění proti jakýmkoliv zneužitím v tomto směru je zcela nereálné. Lékař, stejně tak jako kdokoli jiný, nemůže uniknout svým předsudkům, svým hodnotám, svým představám o životě a smrti, svým představám o tom, kolik utrpení by on sám unesl. Veškerá zkušenost pak učí, že pacienti se rozhodují většinou pod vlivem psychických depresí nebo jiných rozladění; jejich léčba naopak často vede ke změně smýšlení, pokud jde o ukončení života.
6. Eutanazie není „smrtí milosrdnou“ ani „smrtí soucitnou“, není provedena vlivem soucitu. Nezapomeňme, že soucit musí být „soutrpěním“ – (latinsky *pator cum* – trpím s; anglicky – *compassion*). Nesmí být jen lítostí.
7. Kluzký svah není pohádkou. Byl jednoznačný jak v akci eutanazie za nacismu, tak i v dnešních akcích moderních. Zabíjení lidí nekompetentních při neustálém vyhlašování respektu k autonomii nemocného je toho důkazem.
8. Eutanazie není smrtí důstojnou. Domníváme se snad, že žádat o zabití v důsledku naprosté beznaděje a být zabit svým lékařem je důstojným postupem? Navíc, když víme, že pacient mohl být lépe a účinně ošetřován dobrou paliativní péčí, takže by o zabití ani nežádal?
9. Eutanazie není soukromou záležitostí. Všichni máme vztahy a různé provázání s jinými. Zabíjení má dopad na nás na všechny, je rozvratné pro celou společnost, pro její vnímání nedotknutelnosti a ceny života. Co vypoví násilná smrt rodině, přátelům, všem známým, všem, kteří trpí? Co jim řekne k jejich vlastnímu vyrovnávání se s chorobou a se smrtí? I když se zdá, že někteří s takovým řešením souhlasí, jistě jsou otřeseni všichni. Mnozí s ním naopak nesouhlasí a strádají právě díky tomuto řešení. Svoboda (v našem případě značně pochybná a výše zpochybněná svoboda) jednoho člověka stojí v protikladu k ochraně celé společnosti, jejíž hodnoty rozleptává. Ochrana života byla dosud jednou z nejdůležitějších hodnot naší kultury a naší civilizace. Legalizace eutanazie znehodnocuje cenu životů dlouhodobě nemocných, lidí senilních, lidí narozených s těžkým handicapem.
10. Eutanazie je v přímém protikladu s náplní lékařství. Již od doby Hippokratovy přísahy bylo vždy lékařství spojováno i se závazkem

mravním, s důrazem na to, aby život a umění byly v souladu. Zabíjení nemocných by vedlo k rozkladu lékařovy integrity a samozřejmě i k podkopání důvěry v lékaře a v lékařství vůbec. (Citát z Hippokratovy přísahy: „*Nepodám nikomu smrtící látku, i kdyby ji ode mne žádal, a ani nikomu tuto možnost nenavrhnou.*“)

K tomu můžeme ještě dodat, že v naší kultuře byla vždy zdůrazňována nedotknutelnost a posvátnost lidského života; proč bychom měli a chtěli rozbít tuto tradici? Princip vzájemné pomoci a vzájemné odpovědnosti býval základem civilizace. Zabitý člověk již trpět nebude, žijící lidé však budou zcela jistě trpět bez principu nedotknutelnosti života a bez podpory zákazu zabíjení. Těžce nemocní a umírající by měli pocít, že volba smrti je to, co jejich okolí od nich očekává, a že by tedy bylo sobecké chtít dále žít. Z „práva“ na eutanazii by se velmi snadno stala povinnost, a to i vzhledem k zátěži, kterou těžce nemocní kladou na své okolí (veřejné finanční prostředky, oběti od příbuzných a přátel, těžkosti ošetřujícího personálu). Pokud jde o vztah lékaře a nemocného, pak je známo, že nemocní většinou udělají to, co jim lékař doporučí, a to bez mnoha otázek. Je-li nakloněn eutanazii, pak to nemocný může také vnímat jako výraz nedostupnosti jakékoliv jiné možnosti.

Uzákonění eutanazie by jistě podlomilo i snahu ošetřujícího personálu, pokud jde o podporu vůle nemocného k životu. A tak lze uzavřít, že neexistuje žádné morální, legální nebo sociální opodstatnění pro legalizaci eutanazie. Dobro by bylo iluzorní a sociální konsekvence hrůzné.

Marta Munzarová

*Zdroj: MUNZAROVÁ, Marta a kol.
Proč NE eutanazii aneb Být, či nebýt?
Karmelitánské nakladatelství, 2008, s. 58–62.*

Lucie Končoková, David Viktora, Renáta Klemensová

Vít Roleček, Lucie Končoková

Robert Finta, Vít Roleček, Lucie Končoková

Vít Roleček, Robert Finta

David Viktora, Robert Finta

David Viktora, Renáta Klemensová

PROFILY INSCENÁTORŮ

PAVEL DOMINIK

překlad

Narodil se roku 1952 v Ostravě. Na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze vystudoval ruštinu a angličtinu. Po absolutoriu v roce 1975 učil ruštinu tři měsíce na chemické průmyslovce a poté odešel na „volnou nohu“ jako tlumočník a překladatel. Je znám svým úsilím přiblížit českým čtenářům dílo Vladimira Nabokova (např. *Promluv, paměti, Pnin, Ve znamení levobočka, Lolita, Bledý oheň*) a Salmana Rushdieho (*Hanba, Děti půlnoci, Maurův poslední vzdech, Zem pod jejíma nohama, Čarodějka z Florencie*). Přeložil ale i další autory (Graham Greene, Philip Roth, John Ashbery, Tom Wolfe, Henry Miller, John Banville, Ed McBain, Rex Stout, J. M. Coetzee aj.). Od počátku 90. let se také několik let věnoval tvorbě dialogů pro dabing (*Přelet nad kukaččím hnízdem* v režii Elmara Klose ml. byl zvolen nejlepším dabingem roku 1998).

V posledních letech se zaměřuje i na překlady divadelních her. Poprvé se na jevišti představil v roce 1997 v brněnském Divadle Husa na provázku (Kevin Kling: *Autobus na lince 21*), k jeho nejhranějším překladům patří např. monodrama Geraldine Aronové *Můj báječný rozvod* (premiéra v pražské Viole s Eliškou Balcerovou), titul Terryho Johnsona *Absolvent* (premiéra Studio DVA), *Shakespeare v Hollywoodu* (Ken Ludwig), *Černá komedie* (Peter Shaffer) nebo muzikál T. McNallyho a D. Yazbeka *Donaha!*, který se objevil již na dvanácti českých jevištích, včetně nastudování v NDM pod názvem *Donaha! (Hole dupy)* v úpravě Ostravaka Ostravskeho. Mezi další úspěšné tituly náleží např. monodrama *Shirley Valentine* (Willy Russell), *39 stupňů* (Patrick Barlow) nebo *Sladké ptáče mládí* (Tennessee Williams). S velkým ohlasem se setkaly inscenace v Divadle Ungelt

(*Deštivé dny, Pan Halpern a pan Johnson, Šest tanečních hodin v šesti týdnech, Ledňáček* aj.). V NDM diváci mohli v jeho překladech doposud zhlédnout kromě již zmíněného *Donaha!* také tituly *Slož mě něžně* (Billy Roche), *Jak důležité je mít Filipa* (Oscar Wilde) či *Je úchvatná!* (Peter Quilter).

Za své překladatelské dílo získal řadu ocenění, např. Jungmannovu cenu za nejlepší překlad roku 1991 (Nabokov: *Lolita*), Poctu laureátů za Rushdieho román *Zem pod jejíma nohama* (2002) a Státní cenu za překladatelství s přihlédnutím k dalším dílům za Nabokovův román *Ada aneb Žár* (2016).

JANUSZ KLIMSZA

režie

Studoval herectví na Státní vysoké škole divadelní v polské Vratislavi a divadelní režii na pražské DAMU. Svou profesní dráhu odstartoval na polské scéně Těšínského divadla a až do současnosti spolupracuje s mnoha českými i polskými soubory. V letech 2001–2004 působil jako umělecký šéf ostravského Divadla Petra Bezruče a v letech 2004–2008 zastával stejnou funkci v souboru činohry Národního divadla moravskoslezského, kde od roku 2008 pracuje jako kmenový režisér. Vytvořil zde řadu pozoruhodných inscenací, mezi něž patří např. *Strakonický dudák*, *Molière*, *Povídky z fastfoodu*, *Bambini di Praga*, *Ideální manžel*, *Konec masopustu*, *Marat/Sade*, *Poprask na laguně*, *Tristan a Isolda* (ve vlastní dramatinizaci), *Veřejné blaho aneb Deskový statek* aj. Janusz Klimsza je oceňován také za své režie na malých scénách nebo v experimentálních prostorech (např. zkušebna Divadla Antonína Dvořáka – *Bavič*, *Podivný případ se psem* nebo *Mučedník*, Komorní scéna Aréna – *Brenpartija*). Za inscenaci *Pestré vrstvy* uvedenou v Dole Hlubina získal v roce 2011 Cenu Divadelních novin za nejlepší alternativní režii. Je nositelem Řádu za zásluhy o polskou kulturu, získal cenu polských kritiků Zlatá maska a několik ocenění na mezinárodních divadelních festivalech. Je rovněž autorem divadelních adaptací i jevištních výprav svých inscenací. Byl pedagogem oboru herectví na Janáčkově konzervatoři v Ostravě. Spolupracuje s Českou televizí a Českým rozhlasem a věnuje se také literární tvorbě. V posledních sezónách v Národním divadle moravskoslezském zaujal např. zpracováním Hrabalových *Postřižin*, komedii *Škola pro ženy* a *Španělská muška* a naposledy i dramatem Pereho Riery *Hodina před svatbou*.

PAVLA BERGMANNOVÁ

dramaturgie

Narodila se v roce 1973 v České Lípě. Na Filozofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci absolvovala v roce 1997 obory divadelní a filmová věda a do roku 2003 zde přednášela dějiny divadla a filmu. V letech 2003–2008 působila na volné noze a věnovala se řadě aktivit. Průběžně publikovala divadelní a filmové recenze a studie v českém a polském denním a odborném tisku (Divadelní noviny, Tygodnik Powszechny; 2005–2008: externí redaktorka časopisu Reflex – Ex), autorsky a redakčně se podílela na přípravě knihy *Sklep 1971–1999*. Jako dramaturgyně se zapojila také do organizace mnohých kulturních festivalů – a to jak divadelních (Divadelní Flora, Dream Factory Ostrava), tak filmových (Letní filmová škola, Jeden svět či Festival nad řekou v Písku, pro který připravila např. retrospektivu *Polský film morálního neklidu* nebo cyklus *Svět Josefa K.* aj.). V letech 2003–2010 se dramaturgicky i produkčně podílela na realizaci olomouckého multižánrového festivalu Křižovatky, zaměřeného na prezentaci umění zemí střední Evropy. V Olomouci také v roce 2006 uvedla cyklus inscenovaného čtení *Současná slovenská hra*, v jehož rámci se diváci seznámili s dramatickou tvorbou Romana Olekšáka, Viliama Klimáčka, Jany Bodnárové, Anny Gruskové, Dušana Vicena a Silvestera Lavríka. V letech 2006–2010 se stala tiskovou mluvčí Moravského divadla Olomouc a festivalu Divadelní Flora Olomouc, současně začala externě přednášet na Slezské univerzitě v Opavě, kde od roku 2008 působí jako asistentka Ústavu bohemistiky a knihovnictví a v letech 2008–2014 zde vedla obor kulturní dramaturgie se zaměřením na divadlo. Od roku 2015 rovněž spolupracuje jako divadelní recenzentka s Českým rozhlasem Vltava (pořad Mozaika) a pro časopis Listy připravuje kulturní rubriku Theatrum mundi.

MICHAL SYROVÝ

scénografie

Narodil se v roce 1982 v Českých Budějovicích, studoval na Katedře scénografie na pražské DAMU. Ve školním divadle DISK se podílel na absolventských inscenacích *Její pastorkyňa*, *Terorismus* a *Orestes*. Spolupracuje pravidelně s režiséry Petrem Mikeskou, Pavlem Khekem, Vítém Venclem, Pavlem Ondruchem, Peterem Gáborem nebo Jaroslavou Šiktancovou. Nejvíce scénografických řešení připravil pro Divadlo F. X. Šaldy Liberec (*Smrt obchodního cestujícího*, *Věc Makropulos*, *Slečna Julie*, *Romeo a Julie*, *Divoká kachna*, *Bábel* aj.) a Městské divadlo Mladá Boleslav (*Dům Bernardy Alby*, *Miláček*, *Sebevrah*, *Faust* a *Markétka*, *Nebezpečné vztahy*, *Tlustý prase*, *Úplné zatmění*, *Osiřelý západ*, *Smrt obchodního cestujícího*, *Cyrano z Bergeracu*, *Pygmalion*, *Novecento*, *Chaplin* aj.). Dále působil v Městském divadle Zlín (*Ženitba*, *Krása na scéně*, *Sen noci svatojánské*), v Divadle Na zábradlí (*35,4 Vypadáme jako blbci*), Národním divadle moravskoslezském (*Jak důležité je mít Filipa*, *Pozvání na zámek*, *Večeře*, *Doktor Faustus*), Moravském divadle Olomouc (*Rej*), v Městských divadlech pražských (*Želary*, *Veterán*, *Markéta Lazarová*), Městském divadle Kladno (*Don Juan*) nebo v Městském divadle v Mostě (*Přelet nad kukaččím hnízdem*, *Hvězda na vrbě*, *Zpívání v dešti*, *Balada pro banditu*). Vyzkoušel si i práci na otáčivém hledišti v Týni nad Vltavou (*Zeyerova Sulamit*). Spolupracoval na realizaci výstavního stánku DAMU na Pražském Quadriennale 2007 nebo na expozici Muzea alchymistů a mágů staré Prahy. Pravidelně se účastní také sochařských symposií.

MARCELA LYSÁČKOVÁ

kostýmy

Narodila se v roce 1958 v Karlových Varech, žije v Ostravě, kde vystudovala SPŠS. Je oděvní výtvarnicí a pedagožkou oděvního designu a figurální kresby. Věnuje se netradičním formám prezentace „nositelných i nenositelných“ objektů. Vystavuje malbu a kresbu. Pro divadlo vytvořila kostýmy k inscenacím *Španělská muška*, *Mučedník* a *Hodina před svatbou* (Národní divadlo moravskoslezské), *Lidumor aneb Má játra beze smyslu* (Komorní scéna Aréna), *Přísám-bůh!* (Jihočeské divadlo), je rovněž autorkou jevištních výprav a kostýmů pro mnohé dětské inscenace. Do její tvorby náleží i různé tematicky zaměřené performance (např. k 20. výročí úmrtí Andyho Warhola či na téma 20. století očima filmu, Toyen, komiks ve filmu apod.). Jako výtvarnice spolupracuje i s Českou televizí.

Robert Finta, David Viktora

Vít Roleček, Robert Finta

Vít Roleček, Renáta Klemensová

Brad Fraser (1959)

Ted' mě zabij

Překlad Pavel Dominik

Osoby

Jake Sturdy, 37–44 let

Joey Sturdy, 17 let, narodil se s genetickou vadou (má jeden chromozom navíc), která ho vážně handicapuje, zvláště jeho ruce, jimiž dokáže strkat, ale ne uchopovat

Twyla Sturdyová, věk okolo 30 let

Robyn Dartonová, čtyřicátnice

Rowdy Akers, 20 let, trpí fetálním alkoholovým syndromem a dalšími problémy

Místo děje

Domov Sturdyových včetně Joeyho speciálně vybavené koupelny a dalších míst

Věnováno Alex, Rudymu a Johnovi

Text je otištěn v inscenační úpravě. V replikách označených hvězdičkou mluví postava Jakea velmi obtížně.*

Tma. Zvuk tekoucí vody. Světla se rozsvítí nad velkou vanou naplněnou vodou. Jake koupe Joeyho.

JAKE Není moc horká?

JOEY Ne.

JAKE Opravdu?

JOEY Ne!

JAKE Co škola?

JOEY V pohodě.

JAKE Nezamíchal ses do nějaké lumpárny?

JOEY Ne.

JAKE Ty jsi nestrčil do Daisy?

JOEY Plivla na mě.

JAKE Proč?

JOEY Já nevím.

JAKE Joey...

JOEY Řekla, že jsem ošklivej.

JAKE Proč by to říkala?

JOEY Je to kurva.

JAKE Přestaň, prosím tě.

JOEY Naštvalo mě to.

JAKE Jsi moc velký na to, aby ses takhle vztekal. Lidi to děsí.

JOEY Jsem kripl.

JAKE Jsi hodný kluk. Musíš to dát lidem najevo. Zvlášť děvčatům.

JOEY Ne, Daisy je tlustá a blbá.

JAKE Na tom, co říkají lidi, nezáleží. To přece víš.

JOEY Štípe mě zadek.

JAKE Utíráš si ho pořádně?

JOEY Snažím se.

JAKE Až se umyjeme, tak ti ho namažu.

JOEY Díky.

JAKE Nezapomínej si namotávat kolem prstů tolik toaletáku, kolik jen můžeš.

JOEY Nejde mi pak sundat.

JAKE Tak ať to udělá Phillip. Má ti ve škole pomáhat.

JOEY Mně se to nelíbí.

JAKE Ode mě ti to nevadí.

JOEY Jsi můj táta.

JAKE Jo, to jsem. Nevrt se, ať ti můžu vyčistit uši.

Jake opláchne Joeyho.

JAKE Docela to ujde. Vydrž ještě chvilku.

JOEY Čistej.

JAKE Jo a – ehm – vzrušenej.

JOEY Péro.

JAKE Jo.

JOEY Promiň.

JAKE Ne, neomlouvej se. V tvém věku je to naprosto normální.

JOEY Jsem teď pohlavně dospělej.

JAKE Možná by sociálka mohla poslat někoho, aby ti s tím pomoh. Jsou lidi, co mají na takový věci kvalifikaci.

JOEY Nechci.

JAKE Určitě? Některé jsou moc hezké.

JOEY Mně by to žádná nedělala.

JAKE Můžou taky použít speciální přístroje...

JOEY Přístroje? Já nechci na svém péru žádnéj stroj.

JAKE Nemůžeš si ho o něco třít nebo něco?

JOEY S těmahle rukama ne...

JAKE Třeba pomůže tohle...

Jake sprchuje Joeyho studenou vodou. Joey vylekaně zaječí, se smíchem.

JOEY Tati. Přestaň! Seš zlej.

JAKE Ale aspoň ti lehnul.

Jake vytáhne Joeyho z vody a utírá ho.

JAKE Dobrý?

JOEY Fajn.

JAKE Nevrt se. Teď tě hezky utřeme.

JOEY Ne tak hrubě.

Jake vezme trochu krému a namaže Joeymu zadek.

JAKE Drž.

JOEY Studí to.

JAKE Pomůže ti to od té vyrážky.

JOEY Tak jo.

JAKE Tak šup do spodárů.

JOEY Pleny ne.

JAKE Dokud si nebudeš umět pořádně utřít zadek, tak je budeš muset nosit, hochu. Konec diskuze.

Joey mrzutě nechává otce, aby mu pomohl do spodního prádla.

JOEY Kurva, já plenkový kalhotky nepotřebuju!

JAKE Nemluv sprostě.

JOEY No jo.

Jake ho obléká.

JAKE Já nejsem tvůj nepřítel. Řekneš mi, co potřebuješ, a já udělám všechno, abych ti vyhověl. To přece víš.

JOEY Jo.

JAKE A jestli je to jenom normální pubertální pocit úzkosti a já jsem nejbliž na ráně, tak bych ti doporučoval, aby sis našel nějaký vhodnější terč, protože já si to nezasloužím.

Joey je teď oblečený, Jake mu pomáhá do invalidního vozíku.

JOEY Dávali jste si s mámou pusu?

JAKE Jasně. Když někoho miluješ, tak si s ním dáváš pusu. To je přirozené.

JOEY Mně žádná holka pusu dávat nebude.

JAKE To není pravda.

JOEY Ne. Jsem ošklivej.

JAKE Jsi moc hezkej kluk.

JOEY Kecy.

Mimo scénu se ozve Twyla.

TWYLA Ahoj!

JAKE Jsme v koupelně.

TWYLA Jste svlečený?

JAKE Už ne.

Vejde Twyla s kabelkou a jednoduše zabalenou krabicí.

TWYLA Výborně.

JOEY Ahoj, teto Twylo.

TWYLA Nazdar, spratku.

JAKE Ahoj.

TWYLA Už jsme vymydlený, hoši?

JOEY Jo. Vymydlený.

JAKE Dneska se zas ve škole vyznamenal.

TWYLA *(k Joeymu)* Cos proved?

JAKE Strčil do Daisy.

JOEY Řekla, že jsem...

TWYLA Seš moc velkej na to, abys do někoho strkal.

JAKE To seš.

TWYLA Zvlášť do holek. Musíš s tím přestat.

Pauza.

JOEY Tak jo.

Pauza.

TWYLA V tý košili vypadáš sexy.

JAKE Vybral si ji sám.

JOEY Příjemně se nosí.

JAKE Jak se má ten snědej týpek?

TWYLA Hector! Dobrý. Neptej se.

JOEY Co je v tý krabici?

TWYLA Ty seš ale zvědavěj.

JOEY To je pro mě?

TWYLA Proč si myslíš, že je všechno pro tebe?

JOEY Protože jsem výjimečnej.

TWYLA To je fakt.

JOEY Co je to?

Twyla mu podá balíček, Joey do něj okamžitě silně praští.

TWYLA Joey, ne!

JAKE Co to je?

TWYLA Seš připraveněj?

JOEY Jo.

TWYLA Mám to udělat já, nebo táta?

JOEY Ty.

Twyla si od něj vezme balíček.

TWYLA Zataj dech, chlapče, protože to je úplně nový, vymazlený *(strhne balicí papír z krabice a otevře ji)* tablet! Poslední model!

JOEY Tablet?

TWYLA Přesně tak. Koukej – multimédia, program pro psaní, e-mail, foťák...

JAKE To je spousta tlačítek. Víš přece, že jeho motorika není...

Twyla zapne tablet.

TWYLA Než jsem ho koupila, poradila jsem se s programátorem a on ho upravil. V zásadě jsou na dotykový obrazovce tři tlačítka. A jsou velké. Stačí klepnout nebo posouvat prstem. Má dokonce i telefon.

JOEY Telefon?

TWYLA Sleduj.

Twyla klepne na tlačítko na svém mobilu. Tablet zapípá.

JOEY Paráda.

TWYLA Přijmi hovor.

Joey klepne na tlačítko.

JOEY Já tě vidím.

TWYLA *(do svého zařízení)* A já tebe.

JOEY Kurva jo.

JAKE Joey!

JOEY Pardon.

TWYLA Připojila jsem ho na tvou síť – plný přístup včetně real-time video chatu synchronizovaného s tvým telefonem.

JAKE No teda...

TWYLA Nejsi rád, že jsem o deset let mladší než ty?

JAKE Naprosto. Tohle bych teda nedal.

JOEY *(fascinován tabletem)* Hry?

TWYLA Stačí klepnout na tlačítko „Hry“.

JOEY Hry?

TWYLA Přece přečteš slovo „Hry“.

Joey klepne na tlačítko a ze zařízení se ozve hluk.

TWYLA Ne tak moc. Musíš s ním zacházet opatrně. Teď vyber něco z menu.

JAKE Něco bez střílení.

JOEY Proč?

JAKE Protože seš pak hrozně agresivní.

TWYLA Poprosila jsem je, aby agresivní hry vymazali. Zkus Magic Worms. Zkus všechno. Zjistíš rychle, co ti nejvíc vyhovuje.

JAKE Děkuju, teto.

JOEY *(lhostejně)* Děkuju.

TWYLA Rádo se stalo.

JAKE Jsi na nás strašně hodná. Nikdy bych si to nemohl dovolit...

TWYLA To neřeš. Měla jsem na to zaměstnaneckou slevu.

JAKE Umytej už je. Jen mu před spaním vyčisti zuby.

TWYLA Nebude mu to vadit?

JAKE Proč by mu to mělo vadit?

TWYLA Mám dojem, že poslední dobou se přede mnou začíná... stydět.

JAKE No jo. Dorazila puberta.

TWYLA Už nechce, aby mu teta utírala zadek.

JAKE Cítí se trapně.

TWYLA Starám se o něj odmala.

JAKE Nicméně jsi žena.

TWYLA Chápu.

JAKE Melatonin a prášky na noc jsou tam, co vždycky.

TWYLA Celou noc bude mít nos přilepený k tabletu.

JAKE Co budeš dělat ty?

TWYLA Mám s sebou knížku a musím odpovědět na pár mailů.

JAKE Ten snědej frajer za tebou nepřijde?

TWYLA Nechtěl jsi jít na hokej?

JAKE Budu mít zapnutej mobil, kdyby něco.

TWYLA Budeme v pohodě.

Jake odejde. Twyla přejde k Joeymu a pozoruje, jak si hraje s tabletem.

TWYLA Líbí se ti?

Joey přikývne, ale nevšímá si jí.

TWYLA Taky za tebe může mluvit. Stačí jen natukat, co chceš říct.

Joey přikývne.

TWYLA Počkej, ukážu ti to...

Joey jí odstrčí ruku.

JOEY Já to zvládnou, teto Twylo.

TWYLA Fajn. Tak dělej, jako bych tu nebyla.

Světla se rozsvítí na malý byt. Robyn zrovna uklízí. Na jedné straně je rozházená rozkládací postel. Robyn má na sobě spodničku, podprsenku atd. Ostatní oblečení leží na křesle vedle nějakých mužských svršků. Mimo scénu se ozývá sprcha. Sprcha se zastaví.

ROBYN Je za deset.

Hovor probíhá během oblékání.

JAKE Neskončili jsme dřív než jindy?

ROBYN Akce byla poněkud... zkrácena.

JAKE Vážně? Ani jsem si...

ROBYN Jsi nesoustředěnej.

JAKE Ty ses neudělala.

ROBYN To neřeš.

JAKE Vždyť víš, jak blbě se cítím, když se neuděláš.

ROBYN Přestaň... Za těch dvanáct let bych spočítala na prstech jedné ruky, kdy jsem neměla orgasmus. Klid.

JAKE Asi jsem prostě...

ROBYN Co?

JAKE Joey měl erekci, když jsem ho dneska koupal. Chvilí to vypadalo, že pohlavně vůbec nedospěje.

ROBYN Takže je to dobré znamení.

JAKE Je to jen další věc, o které ví, že ji nemůže dělat normálně. Když jsem byl malý, extra chromozomy byly známkou nadpřirozených schopností.

ROBYN Cha.

Jake stele postel.

JAKE Jak se daří Howardovi? Vyptává se vůbec někdy, kde jsi, když chodíš večer pryč?

ROBYN Můj bridžový klub ho zajímá asi tolik jako mě jeho kvartální návštěvy Las Vegas.

JAKE U nás se pořád věří tomu, že chodím hrát hokej. Dokonce i přesto, v jaké jsem kondici...

ROBYN Napsal jsi něco?

JAKE Když vždýcky večer oznámkuju studentské práce, tak pak trávím hodinu u klávesnice. Jenže já už pak prostě nemám energii se soustředit.

ROBYN S Joeym si nedělej starosti.

JAKE Ne?

ROBYN Bez ohledu na to, s čím vším se musí poprat, je to pořád jenom dospívající kluk. Já vychovala dva takové a všechno se točí kolem erekcí a škrobových prostěradel. Nepotrvá dlouho a bude tvrdit, že všechno, co říkáš, je špatně, a ty strávíš tři roky pocitem, že jsi ten největší blb na světě.

JAKE Já vím. Jenže jemu dochází, že neexistují ženy, které by ho chtěly, a to... to není fér.

ROBYN Není. Je mi to líto. Anastasia se vrátí každou chvíli.

JAKE Děkuju.

Jake ji rychle políbí a odejde. Světla se rozsvítí na Twylo v Jakeově obýváku, dívá se na něco v televizi a zároveň si vychutnává drink. Vejde Jake.

JAKE Je všechno v pořádku?

TWYLA Trochu vyváděl, když jsem mu vzala počítač, ale teď už je tuhej.

JAKE Bezva.

TWYLA Kdo vyhrál?

JAKE Já.

TWYLA Jestli zas budeš chtít někdy večer vypadnout, přijdu ho hlídat.

JAKE Už teď děláš víc než dost.

TWYLA Potřeboval bys víc cvičit.

JAKE Zvedat a tahat Joeyho mě udržuje ve formě.

TWYLA Sociálka ti může poslat někoho, aby ti s ním pomohl.

JAKE Sociálku vůbec nezajímá, jak by nám mohli pomoci. Sledují akorát můj příjem.

TWYLA Není žádná ostuda nechat občas někoho jiného, aby se postaral o tvého postiženého syna.

JAKE Je nervózní, když jsem dlouho pryč.

TWYLA To není pravda. Jakeu... Viola a máma jsou mrtvé už patnáct let. Nezabilo by tě zaříditi si vlastní život.

JAKE Twylo...

TWYLA Nebudeš tady věčně.

JAKE On taky ne.

TWYLA To nevíme. Jeho choroba je opravdu vzácná. Mohl by nás přežít všechny.

Pauza.

JAKE Jseš si jistá, že můžeš řídit? Pokoj pro hosty je...

TWYLA Kde jsou vůbec ti tvý kámoši? Attila a Sandro a ten třetí? Jak se jmenuje?

JAKE Chucky. To bylo na střední. Neviděl jsem je víc jak dvacet let.

TWYLA Měl bys jim zavolat. Sejít se.

JAKE A o čem bych s nima, proboha, mluvil?

TWYLA Pozvi je sem.

JAKE A co? Nechat je močit přes Joeyho vyztužené záchodové prkýnko? Doufat, že si nevěšmou fleků na linoleu? Koše s použitýma plínama pro dospělé? Kdo by sem chtěl chodit na návštěvu?

TWYLA Tak chod' ven.

JAKE To si neumím představit.

TWYLA Tak co napsat další knížku?

JAKE Chceš doprovodit k autu?

TWYLA Ne, to je dobrý. Dobrou noc.

JAKE Díky, ségra.

Twyla odejde. Světlo na Joeyho a Rowdyho v obývacíku, hrají na tabletu.

ROWDY Super, a teď střel toho mariňáka do hlavy a šlápni na plyn.

JOEY Ted'?

ROWDY Jo, přesně.

Joey rychle bouchá do počítače.

ROWDY Super. Ted' přejed' tu šlapku a sejmi tu bábu s kočárkem. Ted' zahni doleva. Doleva. Vole!

JOEY Do prdele.

ROWDY Řek sem ti doleva.

JOEY Jsem zabitej!

ROWDY Smažba, co?

JOEY Jo. Budu hrát znovu a zabiju toho chlapa.

ROWDY Na příštím levelu se z mariňáků stanou tyhle steroidama napumpovaný zrůdy a ty dostaneš motorovou pilu.

JOEY Paráda.

Rowdy si vezme od Joeyho tablet.

ROWDY To je boží!

JOEY Vrať mi to.

ROWDY Klídek. Jen si ho prohlížím.

JOEY Rowdýý!

ROWDY Je tu hafo porna, hele. Všecko, co si umíš představit. I mraky toho, co ne.

Joey praští Rowdyho.

JOEY Vrať to.

ROWDY Kurva, co mě mlátíš!

JOEY Je to moje.

Rowdy hodí tablet na Joeyho vozík.

ROWDY A přestaň kňučet.

Vejde Twyla.

TWYLA Ahoj.

JOEY Ahoj, teto Twylo.

TWYLA Kde je Jake?

ROWDY Musel někam běžet.

TWYLA Ty jsi kdo?

JOEY Rowdy.

TWYLA Tvůj kamarád ze školy?

ROWDY Rowdy Akers. *(přejde k Twyle a agresivně si s ní podá ruku)* Fajn, že vás konečně poznávám, teto Twylo.

TWYLA Stačí Twylo. Jake tě tu nechal, abys dohlídl na Joeyho?

ROWDY Možná jsem trochu zaostalej, ale blbej ne. Je to hlavně fetální alkoholovej syndrom, eh... Joey nikdy neřek, že jste tak sexy.

TWYLA Mohl by sis laskavě stoupnout dál ode mě?

ROWDY Narušuju váš osobní prostor? Někdy to dělám.

TWYLA Ne, mám při prvním setkání raději kontakt nos na nos.

ROWDY To je – ehm – šarkizmus, že jo?

TWYLA Co?

ROWDY Šarkizmus. Když se něco řekne jízlivě, ale myslí se pravej opak.

TWYLA Sarkasmus?

ROWDY Jasně.

TWYLA Ano. Je.

ROWDY Pardon. Jsem asi trochu zmatenej, protože jste tak rajcovní...

JOEY Rowdy!

ROWDY Co je? Snažím se bejt zdvořilej. Tak se to dělá, Joey, když se sejdeš s holkama.

JOEY Je to moje teta.

ROWDY Mám opravdu velký péro.

TWYLA Tak si představuješ zdvořilost?

ROWDY Spousta ženskejch na to letí.

JOEY Je opravdu velký.

TWYLA Nejsem tady od toho, abych zkoumala, jak ho má kdo velkého, jasný? Děkuju.

ROWDY Chovám se snad neslušně?

TWYLA Ano...

ROWDY Jste našťvaná?

TWYLA Ne.

ROWDY Vypadáte nasraně.

JOEY Je už taková.

Vejde Jake.

JAKE Ahoj.

TWYLA Čau. Seznámila jsem se s Rowdym.

JAKE Vaše cesty se dosud nezkřížily?

TWYLA Nabídl se, že mi ukáže svůj penis.

JAKE (*Rowdymu*) Mluvili jsme o tom tolikrát.

ROWDY Já vím.

JAKE Pokud budou lidi chtít vidět tvůj penis, tak si řeknou.

ROWDY Jenže...

JOEY Rowdy, půjdem do mýho pokoje.

TWYLA Těšilo mě.

ROWDY Mě těšilo, Twylo.

Rowdy jí pevně potřese rukou. Přejde k Jakeovi a podá ruku jemu.

ROWDY Rád vás vidím, pane Sturdy.

Rowdy a Joey odejdou.

TWYLA On každému podává ruku?

JAKE Pokaždé. Z nějakého důvodu se o kluka hodně stará. Mám mu říct, aby odešel?

TWYLA To je dobrý. Jak to, že jsem ho tu ještě nikdy neviděla?

JAKE Mívám ho tu, když nemůžeš přijít ty.

TWYLA Jasně. Jakeu, kam chodíš hrát ten hokej?

JAKE Normálně... na různé stadióny.

TWYLA Kam?

JAKE Na... předměstí.

TWYLA A to vůbec netrénuješ? To jenom každý úterý odehraješ celý zápas?

JAKE Jsme jenom parta starých páprdů, co si chtějí protáhnout tělo.

TWYLA Aha. Tak držím palce.

JAKE Díky.

Jake odejde. Světla na Joeyho a Rowdyho v Joeyho pokoji. Jsou na tabletu.

ROWDY Sexy řezivo, co?

JOEY Totál.

ROWDY Sorác, že jsem tu dlouho nebyl. Ta tlustá pinda v domově chce vědět, kde jsem každou zasranou minutu každého zasraného dne.

JOEY Už sis našel práci?

ROWDY Asi jo. Hledají někoho na úklid v kuřecím grilu a na toho dementa, co se mnou dělal pohovor, jsem fakticky udělal dojem.

JOEY Bezva.

ROWDY Pořád posílám žádosti na město, bavila by mě práce v parcích a tak... Jenže mě ještě nikdy nepozvali na pohovor.

JOEY Jsou to sráči.

ROWDY Potřebuju prachy. To kapesný ze sociálky není nic moc. Chceš práska?

JOEY Jo.

Rowdy zapálí jointa, dělí se o něj s Joeym, vždycky mu ho přidrží u rtů.

ROWDY Mluvil jsi se staroušem o našem nápadu?

JOEY Ne.

ROWDY Proč ne?

JOEY Nevím. V tý chvíli se to nehodilo.

ROWDY Příští rok ti bude osmnáct, že jo?

JOEY Jo.

ROWDY A mně je skoro jednadvacet. Snaž se mi neslintat na prst, kámo.

JOEY Promiň. Musím o tom říct tátovi.

ROWDY Jo, jasně. Ale my dva bysme si ve společném kvartýru rozuměli, co? Oba budem dostávat prachy od státu za to, že jsme kriplové, a sociálka za nás udělá všecko, co my nemůžem. Nikdo nás nebude buzerovat.

JOEY Jo.

ROWDY Nebude se mu to líbit, ale když na to zavedeš řeč teď, ušetříme si problémy pozdějc.

JOEY To je skvěle vymyšlený...

ROWDY Přesně tak. Seženem si něco tam, kde žijou lidi jako my. Budu si vodit domů tolik čubin, kolik budu chtít. Nějaký přivedu i tobě.

JOEY Mě žádná čubina nechce.

ROWDY Pro každého se najde čubina, brácho.

JOEY Jsem ošklivej.

ROWDY Nechám tě koukat.

JOEY Kurva, ty seš tak nechutnej.

ROWDY A nekoukáš snad na ně na internetu?

JOEY Jo, ale...

ROWDY Co?

JOEY Já nemůžu.

ROWDY Co nemůžeš?

JOEY Si ho vyhonit.

ROWDY A kurva, ty vole, tomu říkám hendikep!

JOEY Já vím.

ROWDY Nelam si s tím hlavu. Seženu nějakou čiču, co tě vykouří.

JOEY Jsem ošklivej.

ROWDY Tak seženu slepou. Nebo zhasnu. Jo. To bude asi jednodušší než najít slepou šlapku.

JOEY Stejně budou cejtit, jak jsem zkroucenej.

ROWDY Tak hele, Joey, doufám, že mi to neříkáš proto, abych ti pohonil péro nebo něco takovýho?

JOEY Seš blbej.

ROWDY Promiň, kámo. Já jen, že nejsem, chápeš... Buz...

JOEY Já taky ne.

ROWDY Vsadím se, že na sociálce mají někoho, kdo sjíždí ptáka sexuálně frustrovanej retardům.

JOEY Jo, ale bude to někdo tlustej.

ROWDY *(se smíchem)* Nebo hodně starej.

JOEY A ošklivej!

ROWDY S velkejma mateřskejma znamínkama, jak z nich trčej chlupy!

JOEY Na kozách!

Oba se smějí. Smích se vytratí.

ROWDY My jsme vykouřili toho jointa?

JOEY Jo, jo.

Dolehne k nim hlas Twyla.

TWYLA *(mimo scénu)* Joey!

JOEY Co je?

TWYLA *(mimo scénu)* Cítím trávu.

JOEY Jdi pryč.

TWYLA *(mimo scénu)* Puť mě dovnitř, Joey.

ROWDY Pojdte dál.

Rowdy otevře dveře, vejde Twyla.

TWYLA Máš vůbec představu, jak by mohla marihuana reagovat s jeho ostatními léky?

ROWDY Ale jo – dávám mu pokouřit už asi pět let.

JOEY Nic mi není.

ROWDY Mám ještě jednoho jointa, jestli máte...

TWYLA Rowdy, už bys asi měl jít domů.

ROWDY Vy mě vyhazujete?

TWYLA Je čas na Joeyho večeři.

JOEY Mý krmení.

ROWDY Jako v zoologický. Jako hroch, kurva.

JOEY Nebo opice.

Smějí se.

TWYLA Sjetý puboši. Velká sranda. Tak dobrou.

ROWDY Odvažte se, madam. Život je krátkej.

Rowdy obejmě Joeého.

ROWDY Chovej se slušně.

JOEY Ty taky.

Rowdy přejde k Twyle a natáhne ruku.

ROWDY Jsem okouzlen, že jsem vás poznal.

TWYLA (neochotně mu potřese rukou) Nápodobně.

Rowdy odejde.

TWYLA Půjdeme jíst?

JOEY Mám šílený hlad.

TWYLA Ty si myslíš, jak nejsi zábavnej, že?

JOEY Jo! Jsem.

Joey se hlasně zasměje, hodně sjetej. Světla na Jakea a Robyn v bytě, kde se scházejí kvůli sexu. Jsou na rozkládací posteli.

JAKE Moc mě to mrzí.

ROBYN Už ses mě nabažil, že?

JAKE Ne. Já – já nemůžu spát. Mám v zádech a nohách takovou divnou bolest.

ROBYN Takže za to může ta bolest?

JAKE Jako kdybych... ztratil cit. Kdoví, jak jsem si zhuntoval záda, když se takových let tahám s Joeyem.

Vstanou z postele, obléknou se, uklidí pokoj atd.

ROBYN Děti nemají být celoživotní závazek.

JAKE Ale jsou.

ROBYN Ne na plný úvazek. Když si neurveš nějaký čas pro sebe, tak vyhoříš.

JAKE A ten dnešní večer je podle tebe co?

ROBYN Přesto potřebuješ někoho, kdo by ti pomohl zvládat fyzické povinnosti. Někoho...

JAKE Mladšího? Silnějšího?

ROBYN Ano.

Pauza.

JAKE Píšeš?

ROBYN Ne. Ty?

JAKE Mám pořád problémy se soustředěním.

ROBYN „Peřeje“ byl úžasný román.

JAKE To už je skoro dvacet let.

ROBYN Pořád máš čas napsat další.

JAKE Takový byl plán.

ROBYN Před Joeyem?

JAKE Před tím, než Violu a mámu přejel ten ožrala. Všichni mi pomáhali, tak jsem si mohl najít čas něco natukat, jenže potom...

ROBYN Co chceš, Jakeu?

JAKE Co chci?

ROBYN Teď. Pro sebe!?

JAKE Mám těžce postiženého syna. Nemám žádné „sebe“.

ROBYN Přechetl jsi někdy Joeymu svůj román?

JAKE Ne...

ROBYN Proč ne?

JAKE Nikdy ho nebavilo nic, co vyžadovalo čtení. A ta knížka...

ROBYN Je o originálním mladém muži v době před narozením jeho prvního dítěte.

JAKE Jak bych mu asi vysvětlil konec? Všechny děti jsou dokonalé. To je poslední věta.

ROBYN Nechtěla jsem, aby to vyznělo morbidně.

JAKE Jsem jenom další chlap, co vyplodil jeden dobrý román před tím, než jeho život přinesl nečekané zvraty. Některé z nich jsou dobré. Třeba ty.

ROBYN Ve tvé třídě jsem povýšila z nadané amatérky na marginálně schopnou amatérku.

JAKE Mohlas to dotáhnout mnohem dál.

ROBYN Mně se to líbí přesně tam, kde jsem. Mám tvrdě pracujícího, emocionálně chladného manžela, dvě občanské komise, dva skvělé kurzy jógy, dva syny a tebe. To úplně stačí.

JAKE Takže se usazuješ?

ROBYN Usadila jsem se dávno. Tyhle schůzky pro mě znamenají čím dál víc. Tvé přátelství.

JAKE Přátelství?

ROBYN Víš přece, že kdyby naše situace byla jiná...

JAKE Jenže není.

ROBYN Ne. To bylo vždycky součástí dohody.

JAKE Tak jsme to vždycky tvrdili.

ROBYN Snad tím nechceš říct, že...

JAKE A kdybys chtěl?

ROBYN Jenže nechceš.

Jake odejde. Světla na Twylu, která uklízí obývací. Vejde Jake.

TWYLA Kdo vyhrál?

JAKE Nikdo. Co Joey?

TWYLA Kouřil trávu s Rowdym.

JAKE To je normální.

TWYLA Tobě to nevadí?

JAKE Nezdá se, že by mu to nějak škodilo.

TWYLA Jeho lékař...

JAKE Si nemyslí, že je to problém. Jak se máš?

TWYLA Dobře.

JAKE Co ten Hispánek?

TWYLA Hector. Kriste, Jakeu. Zmizel. Po téměř roce. Ani mi neposlal esemesku nebo e-mail, jak se to obvykle dělá.

JAKE Třeba bys byla šťastnější jako lesbička.

TWYLA Mám sotva čas být hetero.

JAKE Co jsi pila?

TWYLA Pár skleniček vína. Neměj péči.

JAKE Seš si jistá?

TWYLA Jo. A ty jsi v pořádku?

JAKE Jsem jenom... strašně utahaný. Mohla bys zamknout, až půjdeš?

TWYLA Jasně.

JAKE Díky.

Jake odejde. Twyla namačká čísla do svého mobilu a počká na odpověď. Zdálky k nám dolehne Hectorova zpráva na záznamníku.

TWYLA Jdi do prdele, Hectore. Jdi do prdele a chcípni.

Twyla zhasne a odejde. Světla na spícího Jakea. Jake se náhle vyděšeně posadí.

JAKE Joey. Nedělej to. A do prdele. Co to hergot...

Ve dveřích bytu na sex se objeví Robyn, v rukou podnos s čajem. Jake leží v rozkládací posteli.

ROBYN Je ti něco?

JAKE Kolik je hodin?

ROBYN Ještě máme čas.

Jake vstane z postele. Je napůl oblečený. Protáhne se.

JAKE Bylo to dobrý?

ROBYN Téměř skvělý.

JAKE Ještěže jsem v poslední době pořád u doktora.

ROBYN Co se děje?

JAKE Máš představu, jak se člověk cítí starý, když jde ve tři ráno v téměř prázdné nemocnici na magnetickou rezonanci? Je nás tam tolik... provádějí vyšetření čtyřadvacet hodin denně.

ROBYN Musíš mít úplně rozhozený spání.

JAKE Právě se mi zdálo o Joeym, ale nebyl invalidní. Byl vysoký, dokonalý a moc chytrý. Říkal mi něco o tom, že mám vzadu ocas.

ROBYN Oba myslíte na velké věci.

JAKE Například na jeho ptáka.

ROBYN Právě.

JAKE Nechce nic z toho, co nabízí sociálka.

ROBYN To dělají?

JAKE Jo.

ROBYN V jeho věku?

JAKE Sexuální vjemy nezačínají v osmnácti. Má dojem, že je strašně ošklivý... Jenže já... já prostě nesnesu pomyslení na všechno, co nikdy nezažije.

ROBYN Uvažuješ o... kastraci?

JAKE Ne.

ROBYN Víím, že většina lidí by to nepochopila...

JAKE Nic neříkej.

ROBYN Ta představa je hrozná.

JAKE Víc než hrozná.

ROBYN Utíráš mu zadek po velký... držíš mu pindoura, když čůrá... čistíš mu předkožku... To by v tom byl takový rozdíl, kdybys mu ho rychle vyhonil?

JAKE Kdyby to byl tvůj syn, udělala bys to?

ROBYN Ne, kdyby byl hetero. Donutila bych k tomu jeho otce. Ale kdyby byl gay, tak bych to udělala.

JAKE Dává to smysl? To nechápu...

ROBYN Pokud se to dítěti bude líbit až moc, může to nabýt zbytečných erotických konotací. Ale když mají rodič a dítě stejnou orientaci, tak to opravdu není o tolik intimnější než... než ta spousta intimních věcí, které s ním už děláš.

JAKE Já prostě... já nemůžu...

ROBYN Protože se to týká sexu?

JAKE Ano!

ROBYN Potlačovaná sexuální touha dělá s muži hrozné věci.

JAKE Ale já-já-já-já nemůžu honit pé... masturbovat svého syna. Prostě nemůžu. Překročilo by se tím příliš mnoho mezí. A kdyby se na to přišlo... mohli by mě zavřít pro zneužívání dětí a incest... nebo tak něco. Mohli by mi Joeyho vzít.

ROBYN Tohle jsou mimořádné okolnosti, Jakeu.

JAKE Nikdy si nejsem úplně jistý, co Joey udělat nedokáže, a co prostě dělat nechce.

ROBYN Typický projev dospívání.

JAKE Jsem snad mizerný rodič, protože nedokážu masturbovat svého postiženého syna?

ROBYN Ne. A musíme jít.

JAKE Dobrou noc.

ROBYN Byl jsi skvělej.

Políbí se. Jake odejde, zatímco se světla rozsvítí na park. Rowdy kráčí s Joeym.

ROWDY Dívej, jak do vody v kašně dopadá světlo. Ty vole, to vypadá jak nějaký diamantový paprsky nebo něco.

JOEY Píchají mě do očí.

ROWDY Kde máš čepici, brácho?

JOEY V batohu. Honem. Bolí to.

ROWDY Zachovej klid, Jeruzaléme.

JOEY Dělej! Honem.

Rowdy vytáhne z batohu čepici a nasadí ji Joeymu na hlavu, když mluví.

ROWDY A je to.

JOEY Dík.

ROWDY Tohle bysme spolu mohli podnikat každý den.

JOEY Co?

ROWDY Chodit ven. Kdybys měl svůj vlastní byt. Se mnou.

JOEY To jo.

ROWDY S tátou už jsi mluvil, že?

Pauza.

ROWDY Joey!

JOEY Je to můj táta. Nechce, abych odešel.

ROWDY To říká, ale do té doby, než odejdeš z baráku, tak si doma nezašuká.

JOEY Fakt?

ROWDY Ženský nešukaj s mužskýma, co maj děti, natož kripplácký děti.

JOEY Nevypadá, že by sex nějak řešil.

ROWDY Všichni chlapi toužej po sexu.

Zabzučí Joeyho tablet, Joey bodne do klávesy.

JOEY Tati!

Je slyšet Jakea z tabletu.

JAKE *(mimo scény)* Kde jseš?

JOEY V Dogwoodském parku.

JAKE *(mimo scény)* Nepřijel jsi školním autobusem.

JOEY Bylo hezky. Chtěli jsme se projít.

ROWDY Jsme tady kousek za rohem, pane Sturdy.

JAKE *(mimo scénu)* Máš přece volat...

JOEY Zapomněl jsem.

ROWDY Vidím vás odsad.

JAKE *(mimo scénu)* Kde?

Rowdy zamává.

ROWDY Tady.

JOEY Ale tati.

Joey se odpojí od telefonu právě ve chvíli, kdy vejde Jake, odkládající svůj mobil.

ROWDY Joey se chtěl projít.

JAKE Kdybyste zavolali...

JOEY Zapomněl jsem!

ROWDY Musím se hlásit u tý tlustý mindy. Zítra ti zavolám, Joey.

JOEY Jo.

ROWDY Nashledanou, pane Sturdy.

JAKE Tak zatím.

Rowdy potřese Jakeovi pevně rukou, obejmě Joeyho a odejde.

JAKE Co bylo ve škole?

JOEY Lidi, který dělají hovadiny rukama.

JAKE A hlavama. Musíš používat hlavu.

JOEY *(vytáhne na Jakea tablet)* Mý hlavě pomáhají Magic Worms.

JAKE Už ti zbývá jen pár měsíců.

JOEY A pak co?

JAKE Budeš pokračovat třikrát týdně s fyzioterapií a taky jsem koukal na nějaké speciální kurzy...

JOEY Jaký kurzy?

JAKE Existuje počítačový kurz, uzpůsobený pro potřeby lidí se zvláštními fyzickými nároky...

JOEY Další škola?

JAKE No, a co bys chtěl dělat, až skončíš školu?

JOEY Chci se odstěhovat.

JAKE Cože?

JOEY Rowdy a já. Mohli bysme bydlet spolu.

JAKE Rowdy by se o tebe nikdy nemohl starat.

JOEY Pomohla by mu sociálka.

JAKE Ale vždyť máš náš dům a svůj vlastní pokoj a všechno je tu upravené tak, aby se ti to ulehčilo.

JOEY Sociálka má taky takový byty.

JAKE Chlapče, sociálka není takový kouzelník, jak si vy dva s Rowdym myslíte. Bez mého platu bysme žili mnohem hůř. Už teď vystačíme jen tak tak. A kdo bude nakupovat, platit účty a chodit pro léky...?

JOEY Rowdy.

JAKE Joey, proč chceš odejít?

JOEY Rowdy říká, že si můžem najít byt...

JAKE Mě nezajímá, co říká Rowdy. Chci vědět, proč chceš ode mě odejít.

Pauza.

JOEY Chci bejt jako normální lidi.

JAKE Tomu rozumím. Ale...

JOEY Nechci s tebou bydlet věčně, tati.

Dlouhá pauza.

JAKE Vrátime se k tomu, až skončíš školu.

JOEY Ne.

JAKE Joey.

JOEY Chci, abys mi řekl, že se můžu odstěhovat hned.

JAKE Promluvíme si o tom později.

JOEY Ne!

JAKE O co jde?

JOEY Pořád mi říkáš, co mám dělat.

JAKE Jsem tvůj otec. Je to moje povinnost.

JOEY Už jenom rok.

JAKE Pojď, pojedem radši domů.

JOEY Di do prdele!

JAKE Takhle se mnou nemluv.

JOEY Odstěhuju se a ty mi v tom nemůžeš zabránit!

JAKE Chováš se jako dítě.

JOEY Ne, nechovám.

Jake uchopí Joeyho invalidní vozík. Joey se pokouší ujet.

JAKE Nikam nepůjdeš.

JOEY Seš kretén!

Joey se silně rozmáchne a praští Jakea do prsou. Jake spadne na zem, na záda, tvrdě. Zařve bolestí.

JOEY Tati!

JAKE Kristepane, kurva!

JOEY Tati.

JAKE Kurva zasraná zajebaná!

JOEY Stalo se ti něco?

JAKE Bohajeho! Vysrat se na všechno!

Joey vyklepne číslo tísňové linky na tabletu, ze kterého se ozve ženský hlas.

HLAS (*mimo scénu*) Tísňová linka. Vaše současná poloha a číslo byly zaneseny do systému. Jak vám mohu pomoci?

JOEY Něco se stalo mému tátovi.

HLAS Prosím?

Jake křičí.

JOEY Pošlete sanitku.

HLAS Pane, jste opilý?

JOEY Ne! Můj táta je zraněnej!

HLAS Já vám vůbec nerozumím.

JOEY Neumím pořádně mluvit.

HLAS Prosím, zopakujte mi to.

JOEY (*s velkým úsilím*) Sa-nit-ku!

HLAS Potřebujete sanitku?

JOEY Jo.

HLAS Sanitka byla vyslána. Prosím, nezavěšujte. Potřebuje někdo kardiopulmonální resuscitaci nebo neodkladnou péči?

JOEY Jo! Všichni!

Jake úpí bolestí. Tma. Světlo na Robyn v bytě, kde se scházejí kvůli sexu. Podívá se na hodinky a přejde k oknu, dívá se z okna, ozve se její mobil.

ROBYN Jakeu? Kde jsi?

JAKE V nemocnici.

ROBYN Cože?

JAKE U nějakého „svatého“...

ROBYN Jsi v pořádku?

Světlo na Jakea v jeho nemocničním pokoji. Je oblečený na cestu domů.

JAKE Říká se tomu stenóza páteřního kanálu.

ROBYN Nikdy jsem o tom neslyšela.

JAKE Je dost běžná u starších osob, ale mě zřejmě postihla dřív, než je obvyklé. V podstatě jde o to, že do míšního kanálu vrůstají kostní ostruhy a utiskují nervy, které vedou do ostatních částí těla.

ROBYN A jaká je příčina?

JAKE To se úplně neví. Je to rozložené dost rovnoměrně přes celou páteř... Dělá to něco s mýma rukama a nohama a působí to taky na můj mozkový kmen.

ROBYN Vygůgluju si to. Uzdravíš se?

JAKE Samozřejmě.

ROBYN Jakeu...

Vejdou Twyla a Joey.

JAKE Musím končit. Zavolám, až to půjde.

ROBYN Prosím.

JAKE Promiň.

Jake zavěsí. Světlo na Robyn, která odchází.

TWYLA Bolí to hodně?

JAKE Ano. Hodně.

TWYLA Ale dá se to léčit, že?

JAKE Joey, co kdybys zašel do sesterny a požádal o tašku s mýma věcmi? Na konci chodby.

JOEY Dobře.

JAKE Děkuju.

Joey odejde.

JAKE Za chvíli je zpátky, tak mě, prosím tě, poslouchej. Nikdo zřejmě přesně neví, co ta věc se mnou udělá a jak rychle. Může to být vážné.

TWYLA Musí být přece jiné možnosti... Holistická terapie. Homeopatie. Akupunktura.

JAKE Šamani? Cvičitelé jógy? Ne. Věda v tom má dost jasno.

TWYLA V takových chvílích mě mrzí, že nevěříme v boha.

JAKE Nic by se tím nezměnilo.

TWYLA Může to být smrtelné?

JAKE Ne. Jen budu ztrácet sílu.

TWYLA Díkybohu.

JAKE Jo... Představa, že by Joey zůstal sám...

TWYLA Jakeu, to bych nedopustila.

Pauza.

JAKE Pohádali jsme se. Strčil do mě.

TWYLA Proč jste se hádali?

JAKE Chce se s Rowdym nastěhovat do bytu s asistenčními službami.

TWYLA Cože?

JAKE Nebudu se o něj moct starat tak jako doted.

TWYLA No a co... Joey se sestěhuje s úchylem a ty... budeš ležet v posteli a brečet?

JAKE Když se nebudu moct o sebe postarat, sociálka mi pošle někoho, kdo může.

TWYLA Jakeu, vláda osekala sociální služby až na kost. Žádná jiná pomoc neexistuje...

JAKE Twylo...

Vejde Joey se sportovním pytlím, v němž jsou Jakeovy věci.

JOEY Mám to.

JAKE Díky, synu. Teď můžeme jet domů.

JOEY Fakt je ti dobře?

JAKE Ano.

TWYLA Vezmu to. Můžeš chodit?

JAKE Krátké vzdálenosti nejsou takový problém.

JOEY Drž se mýho vozejku.

JAKE *(přidrží se vozíku)* Výborný nápad.

JOEY Teto Twylo, vem ho za druhou ruku.

Twylo pomůže Jakeovi.

TWYLA Mám ho.

JOEY Jedem domů.

Světlo na Robyn, která mluví do svého mobilu v bytě na sex.

ROBYN Ahoj, promiň. Víím, že jsi nemocný – ne nemocný – zneschopněný – zraněný – nebo co. Volám momentálně od Anastasie. Chodím sem každý úterý. Nevím, proč. Asi bych se měla naučit bridge. Ha, ha. Zdálo se mi o tobě. Byli jsme manželé a měli jsme děti: andělský čertíky s malýma vidlema. Byla to nádhra. Chybíš mi, Jakeu. Doufám, že je ti dobře. Zavolej mi. Kdykoli.

Světla na Jakea a Joeyho v koupelně. Joey je ve vaně.

JOEY Tati?

JAKE Ano?

JOEY Je mi to líto.

JAKE Joey...

JOEY Že jsem tě shodil na zem.

JAKE To byla hodně ošklivá věc. Ty to víš. Ale doktor říkal, že nakonec by tu bolest stejně něco spustilo.

JOEY To jsem neudělal já?

JAKE Prý mi to tam roste už dlouho.

JOEY Takže i ty máš kosti v hajzlu?

JAKE Asi ano.

JOEY Proč?

JAKE To nikdo neví.

JOEY Život stojí za hovno.

JAKE Tak jsem si myslel...

JOEY Co?

JAKE Že by sis měl zařídit to bydlení s Rowdym.

JOEY Já už se stěhovat nechci.

JAKE Proč ne?

JOEY Kdo by se o tebe staral?

JAKE Teta Twyla. Kamarádi...

JOEY Jaký kamarádi?

JAKE Zavolał jsem Phillipovi na sociálku. Je rád, že může pracovat s námi oběma.

JOEY Myslím, že bych se teď stěhovat neměl.

JAKE Ne, vážně...

JOEY Ne. Zůstanu s tebou.

JAKE Joey...

JOEY Já za to můžu!

JAKE Nebreč.

JOEY Je mi to líto, tati.

JAKE Neber si to tak.

Jake utiřuje Joeyho.

JOEY Dostanu vztek a nedokážu ho ovládnout.

JAKE Za to nemůžeš.

JOEY Je mi to moc líto. Proč se tak vztekám?

JAKE To je tvým věkem. Ve všem je zmatek. Nějak si s tím poradíme. To nic.

Pauza. Joey se zklidní. Jake ho začne mýt.

JOEY Budeš moci pracovat?

JAKE Jistě.

JOEY Třeba by nám mohl pomoci Rowdy.

JAKE Budu o tom přemýšlet, když dovolíš.

JOEY Taky můžu pomoci.

JAKE Tím se netrap.

Pauza. Joey dýchá hodně těžce. Oči má zavřené. Jake oplachuje poslední zbytky mýdla z jeho těla.

JOEY Ocas.

JAKE Jo.

JOEY Promiň.

JAKE V pořádku.

JOEY Nikdy se mě nedotkne žádná žena. Když na to pomyslím, hrozně se naštvu.

JAKE Já se o tebe postarám, Joey. Vždycky.

JOEY Nechci tady být bez tebe, tati.

JAKE To myslíš vážně?

JOEY Jasně.

JAKE Kdybych musel... odejít... ty bys chtěl jít se mnou?

JOEY Jo.

Pauza.

JAKE Joey, já... Můžu pomoci... Můžu ti pomoci, jestli to potřebuješ!

JOEY Pomoci mně?

JAKE Je to jako umejt ti vlasy nebo převlíct spodní prádlo. Pokud chceš, abych to udělal. Nemusíš nic říkat. Jen se otoč, jestli to nechceš. Chápeš?

Joey přikývne, ale neodvrátí se. Nemůže se podívat otci do očí.

JAKE Chci, abys zavřel oči.

JOEY Dobře.

JAKE Teď polož svou ruku na moji. Prohlížel sis... Prohlížel sis v tabletu nějaké nahý holky, že?

JOEY Jo.

JAKE Je tam nějaká, která se ti opravdu líbí?

JOEY Jo. Ta blondýna, co dělá anál.

JAKE Myslí na ni.

JOEY Jasně.

JAKE To nejsem já. To jsi ty. Já tady nejsem.

To, co se děje, nevidíme, protože všechno probíhá pod okrajem vany, ale je jasné, co Jake dělá.

JAKE Jsi to ty.

Jake vezme do ruky Joeyho penis. Joey vzdechne.

JAKE Nebo ta holka.

Joey se usměje a zavrtní, když ho Jake masturbuje.

JAKE Jenom si ji představ.

Jake si druhou rukou zakryje tvář.

JAKE Představuj si ji.

Joey zavře oči. Jake má co dělat, aby se nerozbrečel. Zatmívačka. Okamžik ticha. Světla na kuchyň. Vejde Twyla s Rowdym a taška-mi s nákupem, které během následující scény vybalují.

ROWDY Pořád tvrdím, že po Pátý ulici by to bylo rychlejší.

TWYLA Pátá je rozkopaná.

ROWDY Skončili tam minulej tejden.

TWYLA To jsi neřekl.

ROWDY Řekl jsem, ať jedete Pátou.

TWYLA Neřekl jsi, že už tam nekopou.

ROWDY Musím pořád všechno vysvětlovat?

TWYLA Ano.

ROWDY Protože si myslíte, že jsem blbej.

TWYLA Nemyslím si, že jsi blbej.

ROWDY Nevěříš mi.

TWYLA Jen si nejsem jistá, že tvoje přítomnost tady je nějak skvělý nápad.

ROWDY Pan S. má prachy, Joey dobrou hlavu a já mám sílu. Funguje to skvěle. Až na to, že já dělám většinu všeho.

Vejde Joey.

JOEY Dostala jsi mou esemesku?

TWYLA V půlce cesty domů. Promiň.

ROWDY Co jsme zapomněli?

TWYLA Toaleták. Zítra cestou sem koupím celej balík.

JOEY Chtěl jsem ho přidat na seznam. Promiň. Máte otruby?

TWYLA Ovesné. Ovesné doporučuje devět koní z deseti.

Vejde Jake v teplákovce a županu. Při chůzi si pomáhá holí. Má očividně méně energie.

JAKE Dneska je dobrej den.

ROWDY Proč?

JAKE Pořádně jsem si utřel zadek.

Jake si naleje drink.

TWYLA Na drink je trochu brzo.

JAKE Od tebe to sedí. Každopádně spím, jen když si vezmu prášky, takže lineární čas pro mě nic neznamená.

TWYLA Jsi v pořádku?

JAKE Jasně.

Rowdy vezme do rukou několik položek z nákupu.

ROWDY Jdu to uklidit.

Rowdy odejde.

TWYLA Učils dneska?

JAKE Ne. Neučil. Já... já už učit nebudu.

TWYLA Cože?

JAKE Vypadá to, že mému poslednímu hodnocení studentských prací nikdo nerozuměl. Ačkoliv mně připadalo naprosto smysluplné, když jsem ho psal. Univerzita vnímá s velkým pochopením mé... „problémy“, ale opravdu nemá na vybranou bla-bla-bla.

TWYLA Je aspoň fajn, že jsi krytý zdravotním pojištěním.

JAKE Stejně musím požádat o invalidní důchod.

TWYLA Další papíry! Zvládáš bolesti?

JAKE Ano, ale jsem z těch prášků úplně oblbnutý.

JOEY Brečí ve spánku. Slyším ho.

TWYLA Snědl oběd?

JOEY Vrtá se v něm, ale moc nesní.

TWYLA Musí mít pořádný jídlo.

JAKE Je mi dobře.

TWYLA Možná bych se sem měla na čas nastěhovat.

JOEY Ne!

JAKE Máme Rowdyho.

TWYLA Dobře, ale opravdu...

Vejde Rowdy.

ROWDY Kdo si dá čaj?

TWYLA Nikdo.

Ozve se zaklepání na dveře.

JOEY Kdo je?

ROWDY Půjdu otevřít.

Rowdy zahuláká u dveří.

ROWDY Pojdte dál.

Vejde Robyn.

ROBYN Dobrý den.

JAKE Robyn?

TWYLA Robyn?

ROBYN Ahoj. Ano. Jsem Robyn. S ypsilonem.

TWYLA Takže Yobin?

ROBYN Ne, po „b“.

TWYLA Aha.

ROBYN Jsem Jakeova bývalá studentka. Doslechla jsem se, že mu není dobře, tak jsem si řekla, že když už jsem tady v okolí, tak se stavím a pozdravím ho.

JAKE Ahoj.

ROBYN Ahoj.

Pauza.

JAKE To je moje sestra Twyla... Můj syn Joey a...

ROWDY *(přechází k Robyn, aby jí podal ruku)* Rowdy Akers. Nepatřím do rodiny. Jsem okouzlen, že vás poznáváme, madam.

ROBYN Přišla jsem asi nevhod, že?

JAKE Ne, v pohodě. Joey a Rowdy – vím, že máte dost své práce.

ROWDY Pojď, necháme tvému otci trochu soukromí.

JOEY Aha. Jo. Těšilo mě, Robyn.

ROBYN Cože?

JAKE Řekl, že ho těšilo, Robyn.

ROBYN Ovšem. Omlouvám se. Taky mě těší, Joey.

Joey a Rowdy odejdou.

TWYLA Vy a Jake jste celá ta léta zůstali v kontaktu?

ROBYN Sporadicky. Musím se starat o svou vlastní rodinu. Díkybohu za internet.

TWYLA Jediní lidé, o kterých vím, že se s nimi Jake schází, jsou nějací chlapi, s kterými chodí hrát hokej.

ROBYN Je fajn, že zůstává aktivní.

TWYLA Jo, je to zvláštní.

ROBYN Co?

TWYLA Tolik let hokeje každý úterý večer a přitom se nikdy nezdálo... že by se mu zlepšovala kondice.

ROBYN Alespoň že srdce má zdravé.

TWYLA Ano.

JAKE Zas budu hrát.

ROBYN Určitě.

TWYLA Už musím... běžet. Těšilo mě, Robyn.

ROBYN Mě taky, moc.

TWYLA Jo... dobrý zápas!

Twyla odejde.

ROBYN To je to na nás tak znát?

JAKE Asi ano.

ROBYN Musela jsem zjistit, jak ti je.

JAKE Jde to.

ROBYN Chyběla jsem ti?

JAKE Ano, samozřejmě, ale...

ROBYN Co ale?

JAKE Tohle teď zabírá strašně moc místa v mém životě.

ROBYN Analgetika nepomáhají?

JAKE Netlumí ani tak bolest jako spíš schopnost o cokoli se zajímat.

ROBYN Nevadí, když si dám panáka?

JAKE Ne. A rovnou dolejš sklenku mně.

ROBYN Je to dobrý nápad?

JAKE Je to výborný nápad.

ROBYN Chtěl bys něco dělat? Zahrát si... karty? Nebo třeba lehký orál?

Pauza.

ROBYN Nebo dlouhý a důkladný orál, jestli bys chtěl.

JAKE Nervové záchvaty mi bohužel procházejí ptákem. Někdy dostávám naprosto nečekané a nevhodné erekce, aniž bych tušil, že se něco děje, a jindy mám pocit, jako bych byl od pasu dolů mrtvý. I kdyby mi ztvrdl, nebyl bych schopný ejakulovat. To ty léky.

ROBYN Promiň.

JAKE O to snazší je masturbovat Joeyho.

ROBYN Takže ty jsi...

JAKE Oddá se jakékoli představě, kterou našel na netu, a já se vnitřně zmrtvím.

ROBYN Ach, Jakeu...

JAKE Součást všedního dne.

ROBYN Trochu jsem pátrala. Vím, jak může být stenóza vážná.

JAKE Ale někoho může jen štvát.

ROBYN Zdáš se... víc než našťvaný.

JAKE Ano.

Robyn přejde za Jakea a začne mu masírovat ramena.

JAKE To je tak příjemné.

ROBYN Jen se uvolni.

JAKE Nikdy jsem nechtěl, abys viděla tuhle díru.

ROBYN Holt se tady bydlí.

JAKE Je tu špína. Na každé zdi jsou stopy po vozejkou. Nábytek se rozpadá. Okna nikdo nemyl už...

ROBYN Jakeu, jediné, co vidím, jsi ty.

Pauza.

JAKE Jak se mají kluci?

ROBYN Už jsou to muži a já je absolutně nezajímám. Anastasia začala chodit domů brzo, protože ví, že jsem tam sama. Je fajn mít si s kým promluvit, jenže ona není ty. Stýská se mi po tobě... Po tom, jak jsme se... Ty spíš?

Jake usnul, Robyn ho políbí na temeno.

ROBYN Vyprovodím se sama.

Vejde Joey.

JOEY Už odcházíte?

ROBYN Ne. Odcházím.

Joey přikývne.

ROBYN Tvůj táta usnul.

JOEY To je dobře. Je šťastnější, když spí. Vzbudím ho na večeri.

ROBYN *(netuší, co řekl)* Ano, jistě.

JOEY Moc hezky se na vás kouká.

ROBYN Fajn.

JOEY Nemáte ponětí, co říkám.

ROBYN Rozluč se za mě.

JOEY *(s velkým úsilím, aby mu rozuměla)* Prosím, přijďte zas.

ROBYN Řekl jsi, abych zase přišla?

JOEY Ano.

ROBYN Myslíš, že je to dobrý nápad?

JOEY *(s úsilím)* Nemá žádné kamarády.

ROBYN Cože?

JOEY Potřebuje kamarády. Prosím.

Pauza.

ROBYN Ráda jsem tě poznala.

JOEY Nápodobně.

Robyn odejde. Světla na kuchyň. Twyla stojí u lednice, dělá v ní pořádek. Syká odporem. Vejde Rowdy s pytlem na odpadky.

ROWDY Nesu léky. A whiskey.

TWYLA Skoro všechno v téhle ledničce je plesnivý.

ROWDY Je samočistící. Stejně jako sporák.

TWYLA To neznamená...

ROWDY Je to napsaný na obálce obou manuálů. Díval jsem se. Samočistící.

TWYLA Když ses sem stěhoval, slíbilš, že budeš pomáhat.

ROWDY Proč to nemůžete dělat vy?

TWYLA Protože se už starám o prádlo. Kristepane, to je hnus.

ROWDY Ještě pytel?

TWYLA Asi jo.

Rowdy jí podá další pytel na odpadky.

ROWDY Řeknu to Joeymu. Kde je pan Sturdy?

TWYLA Šel si lehnout.

ROWDY Joey?

TWYLA Hraje si někde s tabletem.

ROWDY Nechám ty léky tady, abyste je mohla rozdělit do těch dávkovačů.

TWYLA Jasně.

Twyla odnese kýbl k dřezu a vyleje ho.

ROWDY Mám otevřít toho vizoura?

TWYLA Nebyla bych proti.

Rowdy jí přinese sklenici vody, otevře láhev a nalije whiskey do sklenice.

TWYLA Je to pro tebe lepší? Bydlet tady?

ROWDY Ústav byl zlej sen. Byl tam jeden kluk, kterej celou noc řval. Každou noc. Dávali mu prášky, ale ty mu zabraly jen na pár hodin. Přisahám, že někdy jsem měl sto chutí bodnout ho do krku, jen aby nevydával ty strašný skřeky.

Vejde Joey.

JOEY Rowdy, kdes byl?

ROWDY Děje se něco?

JOEY Táta potřebuje svý léky.

ROWDY Za dvacet minut. Já poznám čas na hodinkách, čubko.

JOEY Neříkej mi čubko.

ROWDY Tak nevyváděj, Miriam.

TWYLA Joey, někdo musí kontrolovat ledničku kvůli prošlému jídlu.

Joey má připravený tablet.

JOEY Jak často?

TWYLA Určitě každé tři dny.

JOEY Přidám to k Rowdyho povinnostem.

Joey tuká do tabletu vzhledem ke svým znetvořeným rukám s udivující obratností.

ROWDY Nejsem otrok, jasný.

JOEY Prosím tě, buď zticha.

TWYLA Potřebuju ještě panáka.

JOEY Nezhulákej se, jestli jedeš autem.

TWYLA Ke zhuťákání mám ještě hodně daleko.

ROWDY Zasloužila si pár panáků.

Vejde Jake, vypadá velmi unaveně.

JAKE Dal bych si sklenici vody.

ROWDY Běžím.

JAKE Kolik je hodin?

JOEY Čtyři.

TWYLA Co kdybysme si šli sednout na terasu? Trochu sluníčka by ti prospělo.

JAKE Nee.

Jake se posadí ke stolu.

TWYLA Ukaž, učešu tě.

JAKE To je dobrý.

TWYLA Ráda to udělám.

JAKE Nech ty vlasy hergot bejt.

TWYLA Jak chceš.

JOEY Máš hlad, tati?

JAKE Ne. Jenom žízeň.

Rowdy podá Jakeovi vodu.

ROWDY Tady je to, pane S.

JAKE Je to tady cítit nějak jinak.

TWYLA Uklidila jsem a umyla ledničku.

JAKE Jak se máš?

TWYLA Dobře.

JOEY Už ti můžu dát léky?

JAKE Ještě pár minut to počká. Jak to jde, Rowdy?

ROWDY Nezlobte se, že to říkám, pane Sturdy, ale vaše rodina se mnou zachází jako s nějakým otrokem a já už toho mám plný zuby.

JAKE Sociálka ti přece dává extra příspěvek za výpomoc.

ROWDY Já vím a jsem za to vděčnej. Ale jsou určitý meze. Mám na práci i jiný věci.

JOEY Jaký jiný věci?

ROWDY Potřebuju společenskéj život. S někým chodit.

TWYLA Máš skoro každý večer pro sebe.

ROWDY To jo, ale nemám si kam přivést holku.

JAKE Rowdy, kdybys měl nějakou stálou, mohli bysme si o tom promluvit, ale aby sis k nám vodil náhodné známosti jen kvůli sexu, tak to ne.

ROWDY Proč ne?

TWYLA Mohly by něco ukrást.

JOEY Nebo kouřit cigarety.

ROWDY Řekl jsem ti, že bych nesbalil kuřačku!

TWYLA Tak chod' k nim.

ROWDY Někdy nemají nic svýho. Některý z nich mají sotva co na sebe.

JAKE Tak chodte do motelu. Bohajeho, tohle je náš domov, ne nějaký azylový dům pro nadržený mladý chlapy! Proč to nemůžeš pochopit?

ROWDY Protože jsem nikdy domov neměl.

Pauza.

JAKE Vážíme si všeho, co pro nás tady děláš. Mrzí mě, jestli to není vždycky zřejmé.

ROWDY Ne, to jo, nemyslel jsem to tak, omlouvám se.

JOEY Je čas, tati.

JAKE Už?

JOEY Jo.

Rowdy přinese Jakeovi lék a vodu.

ROWDY Tady to je.

JAKE Skvělý.

Jake si vezme prášek a zapije ho vodou.

JOEY Nemáš hlad, tati?

JAKE Ne.

TWYLA Můžu ti něco ohřát.

JAKE Řekl jsem, že nic nechci.

TWYLA O. K.

JOEY Bude ti líp, až zabere ten prášek.

JAKE Jasně.

Jake odejde.

ROWDY Už by sis dal něco k jídlu?

JOEY Ne. Pojdme do parku.

ROWDY Né.

JOEY Ty už vůbec nic nechceš dělat.

ROWDY Do parku půjdeme zítra, kámo.

JOEY Nemusíš se nutit. Mám jiný kamarády.

ROWDY Jaký jiný kamarády?

JOEY *(zamává tabletem)* Na netu.

ROWDY Myslíš, že to jsou skuteční kamarádi?

JOEY Tak skutečný jako ty. Já jsem na netu normální.

Joey vztekle odejde. Twyla vyprázdní týdenní lékovky patřící Jakeovi a Joeymu, vytáhne z tašky značný počet lahviček s léky a rozdělí je do příslušných příhrádek.

ROWDY Pořád ještě makáte pro tu počítačovou sektu?

TWYLA To není sekta, ale korporace.

ROWDY Všichni se klaní mocné mašině.

TWYLA Nějak se živit musím.

ROWDY Napijete se?

TWYLA Neměla bych.

Rowdy jí namíchá ještě jeden drink.

- ROWDY Tady to je.
- TWYLA Poslední.
- ROWDY Jasně. Heleďte, Twylo, můžu si s váma o něčem promluvit, ale tak jako mezi náma?
- TWYLA Je to nějaká úchylárna?
- ROWDY Docela jo.
- TWYLA Co teda?
- ROWDY Takže víte, jak mu ho pan Sturdy honí ve sprše?

Dlouhá pauza.

- ROWDY To jste nevěděla?
- TWYLA Ne... nevěděla.
- ROWDY Není to sexuální zneužívání nebo něco takhle úchyl-nýho. Jenom mu vypomáhá, víte, jak by to udělal každej slušnej člověk.
- TWYLA Jistě.
- ROWDY Asi to zní trochu drsně, co?
- TWYLA Ano, ale já... Když o tom tak přemýšlím... a opravdu nechci... je to... rozumíš... já... ne, nechápu. Ne, chápu. Ne, nechápu.
- ROWDY Nikdo jinej to neudělá a Joe si to nemůže udělat sám kvůli těm svejm pazourám.
- TWYLA Takže co?
- ROWDY No, pan Sturdy čím dál víc zamrzá ve svém těle a Joey je teď opravdu deprimovanej, protože mu chybí chápavá ruční práce ve sprše a já... a já fakt nepo-važuju onanii za součást svýho popisu práce.

Pauza.

- TWYLA Chceš tím naznačit, že bych to měla dělat já?
- ROWDY Já po nich vytírám chcanky.
- TWYLA (*podá mu sklenici, aby ji dolił*) Rowdy, já na to opravdu... ani nemůžu pomyslet.
- ROWDY Jo, jasně. Tohle chápu. Ale myslel jsem si, že třeba, rozumíte... řekněme, že jsem se nedávno seznámil s jednou nepředpojatou šlapkou, která není moc drahá...
- TWYLA A ta nepředpojatá šlapka by...?
- ROWDY Mu dala něco o hodně vlhčího než dlaňovku jeho otce.
- TWYLA My se opravdu o těchhle věcech bavíme? Nemám... mrtvici nebo něco takovýho?
- ROWDY Potřebujete ještě panáka.
- TWYLA To jistě.

Rowdy jí naleje dalšího panáka.

- ROWDY Nemám si o tom s kým promluvit.
- TWYLA Myslíš, že by to pomohlo? Přivést sem tu ženu?
- ROWDY Stopro.
- TWYLA V tom případě ano. Ježíši. Ne... do hajzlu.
- ROWDY Potřebujete jointa.

Zapálí jí jointa.

- TWYLA Jsi velmi intuitivní.
- ROWDY Ano.

Dělí se o joint.

ROWDY Proč nemáte ráda, když se vás lidi dotýkají?

TWYLA Kdo říká, že...?

ROWDY Nejsem slepej, ne?

TWYLA Když se tě lidi dotýkají nebo... víš, co myslím... Říkají, že tě mají rádi, nebo na tebe tak nějak jako ze sympatií sahají, tak vždycky... vždycky...

ROWDY Něco chtějí?

TWYLA Párkrát se mi stalo, že mi někdo řekl, že mě má rád, a pokaždý to bylo těsně předtím, než udělal něco opravdu hrozného... nebo zemřel. Takže jo, nejsem velká milovnice lásky.

Kouří. Twyla se hlasitě zasměje.

ROWDY Co je?

TWYLA To nemá chybu. Totál. *(zasměje se)* Hotentotál...

ROWDY Co? Co je kurva hotentotál?

TWYLA Jako potentotál.

Oba se hurónsky zasmějí. Smích zvolna ztichne. Těžce dýchají. Pauza. Rowdy ji náhle políbí. Poddá se mu a pak se odtrhne.

TWYLA To bys opravdu neměl...

ROWDY Kdy naposled ses s někým cítila dobře?

TWYLA To vážně není...

ROWDY Zasloužíš si, aby ti bylo dobře.

TWYLA Rowdy...

Znovu se políbí. Vejde Joey.

JOEY Co je to tady, kurva?

ROWDY Ahoj.

JOEY Takhle si myslíte, že byste se měli chovat v naší kuchyni?

ROWDY Mysleli jsme, že seš zaneprázdněnej.

JOEY Oba jste totální debilové!

TWYLA Joey...

JOEY Jsi stará ženská.

TWYLA Je mi dvacet devět...

JOEY Di do prdele!

ROWDY Nemluv s ní takhle.

TWYLA Rowdy, nezhoršuj to.

Vejde Jake, je grogy.

JAKE Proč tu tak řvete?

JOEY Nic, nedělej si starosti.

TWYLA Jen takový...

ROWDY Nedorozumění.

TWYLA Nechtěli jsme tě probudit.

JAKE Nevím jistě, jestli jsem spal. Měl jsem pocit, že se mi něco zdá... jen jsem... uslyšel takový... eh...

Jakeovi se rozšíří oči. Začne vydávat bručivý zvuk, dívá se přímo před sebe, trochu sebou cuká.

JOEY Tati?

ROWDY Je vám něco?

Jake sebou začne křečovitě trhat.

JOEY Tati?!

Rowdy přispěchá Jakeovi na pomoc.

ROWDY Možná byste si měl...

Jake padne na zem, strnule sebou škube. Zvuk, který vydává, je stále hlasitější. Twyla najde svůj mobil a zavolá 911.

TWYLA Potřebuju sanitku, hned. Děkuju.

Rowdy podloží své ruce Jakeovi pod hlavu, aby jí nemlátil o zem.

JOEY Tati!

Rychlá zatmívačka. Světla na Robyn kráčející ulicí s nákupní taškou. Zazvoní jí mobil, zvedne ho.

ROBYN Prosím? Kdo? Samozřejmě. Stalo se něco? Jeho mozek? Je zpátky v... chápu. V komatu? Při vědomí, ale nepohyblivý. To nevypadá dobře. Myslíte, že má význam, abych... Jistě. Dobře. Moc děkuju, že mě informujete. To je velmi pozorné, Twylo. Zavolejte mi, pokud dojde k nějaké změně.

Světlo na pánskou toaletu v nemocnici. Joey stojí u toaletní mušle, zády otočený k divákům. Rowdy mu pomáhá tím, že mu rozepíná poklopec.

JOEY Táta nevypadá moc dobře.

ROWDY Kurva, nesnáším ty zasraný nemocnice.

JOEY Vyndej ho.

ROWDY Já ho vyndám, ale budeš ho držet, jak jsem tě to učil. Snaž se udržet ruce v klidu.

JOEY Nejde to.

ROWDY Dejchej klidně.

Joey si nemotorně přidržuje penis.

JOEY Zkusím to.

ROWDY Soustřed se.

JOEY Dyť to dělám.

108

Pauza. Nic se neděje. Rowdy si zapíská pár tónů něčeho, aby uvedl věci do pohybu. Joey začne močit.

ROWDY Jo!

JOEY Jó!

ROWDY Drž ho v klidu. Miř na ty dírky. To je ono.

JOEY Čůráám sám.

ROWDY Výborně.

JOEY Teď mi ho vytřepej.

ROWDY Co?

JOEY Já to sám neumím.

ROWDY Kriste...

Rowdy rychle vytřepe Joeyho penis, vrátí mu ho do kalhot a zapne mu poklopec.

ROWDY Hotovo. Spokojenej?

JOEY Vozík.

ROWDY Jasně.

Rowdy pomůže Joeymu do vozíku.

ROWDY Možná bysme se mohli vrátit k plínám.

JOEY Ne.

ROWDY Máš i tak trochu pochcaný kalhoty.

JOEY Drž hubu. Seru na tebe.

ROWDY Ne, já seru na tebe. A když už je o tom řeč, co dělám se svým ptákem, není tvoje starost.

JOEY Nikdy jsem neřekl, že je.

ROWDY Mluvím o tom, jak jsi vyváděl, když jsi mě načapal s Twylou.

109

JOEY Nemusíte to dělat v kuchyni.

ROWDY Prostě kurva závidíš.

JOEY Di do prdele.

ROWDY Mohl bych sehnat někoho, kdo by ti pomohl.

JOEY Ne!

ROWDY Myslíš, že jseš ta nejhorší věc, kterou kdo kdy viděl? V Číně se roděj děti, který mají kůži jako slon a žádný nohy. V Rusku jsou děti, který serou ušima a chčijou nosem kvůli nějaký atomový sračce. Jseš horší než oni?

JOEY Drž hubu!

Joey se ožene po Rowdym, ale Rowdy mu ruku odrazí.

ROWDY Znam někoho, kdo ti může vyhovět... někoho lepšího, než je tvůj fotr.

JOEY Di do prdele!

ROWDY Pokud nejsi radši, že ti to dělá on!

JOEY Ne!

ROWDY Tvůj táta pro tebe vytvořil svět, kde se všechno točí kolem tebe, kamaráde. Tomu rozumím. Ale není na tom tak dobře, aby v tom pokračoval, a ty si budeš muset uvědomit, že pro ostatní nejsi ten nejdůležitější.

JOEY Jsem kript.

ROWDY A já mám poškozenej mozek. Koho to zajímá. Jestli chceš v tomhle světě žít, tak o něj musíš bojovat. O nikoho se rodiče nestarají věčně.

JOEY Táta neumře.

ROWDY Slyšel jsi, co řekl doktor. Bolest je tak strašná, že ho musej narvat práškama tak, že pak vypadá jako mrtvej.

JOEY Ale pořád žije.

ROWDY Moc ne.

Pauza.

ROWDY Můžeme zhasnout. Nikdo tě nemusí vidět.

JOEY Jak jí zaplatíme?

ROWDY To je vyřešený. Musíš to udělat, Joey, nebo se oba zblázníme a začnem se nenávidět.

JOEY Jo. Dobře.

ROWDY Super, kámo.

Světlo na Jakea v posteli. Robyn je u něho.

ROBYN Jsi rád, že jsi doma?

JAKE Jo. Už se tam nevrátím. Bylo to strašné.

ROBYN Tvoje sestra je tak hodná, že mě pravidelně informuje.

JAKE To je dobře. Vysadil jsem analgetika, tak si můžem povídat.

ROBYN Jakeu, to bys neměl.

JAKE Když to neudělám, tak mi není skoro rozumět, ale nejsem si jistý, jak dlouho to vydržím.

ROBYN Je mi to tak líto.

JAKE Tohle si nezasloužím.

ROBYN To opravdu ne.

JAKE Ty si nemusíš dělat starosti o to, co bude s tvými syny, kdybys byla nemocná a hendikepovaná.

ROBYN Ne.

JAKE Tvoje krásná požehnaná rodina.

ROBYN Taky není všechno úplně růžové, ale děkuju. Chtěla jsem se stavit.

JAKE Mně lhát nemusíš, Robyn.

ROBYN Promiň. Váš... celý dům páchne močí a... něčím jiným.

JAKE Zoufalstvím. Já vím. (*oba se zasmějí*) Vždycky jsem...

Jakeovi se náhle nevidomě rozšíří oči. Tiše začne vydávat bručivý zvuk.

ROBYN Jakeu?

Jake divně zkroutí hlavu a zaúpí.

ROBYN Jakeu!

Jake přestane vydávat bručivý zvuk a chvíli se na ni upřeně zadívá.

ROBYN To jsem já, Robyn.

Jake zavrtí hlavou.

JAKE Necítíš se s ním dobře, vid'?

ROBYN S Joeym?

JAKE Ano.

ROBYN Jsem jenom... Ano. Trochu. Promiň.

JAKE Spousta problémů s lidmi jako Joey vzniká z toho, že nemají dost tělesných a mentálních podnětů. Potřebují strašně moc pozornosti a podpory...

ROBYN Jakeu, jestli potřebuješ peníze, víš, že můžu...

JAKE Chci se zabít.

ROBYN Ne.

JAKE Neexistuje žádný lék. Žádná skutečná úleva. Mám všechny důvody a veškeré právo převzít kontrolu nad svou bolestí a svým životem a ukončit to a je mi u prdele, jestli nějaký zákon, založený na něčí pomatené náboženské víře tvrdí, že nemůžu.

ROBYN Já...

JAKE Bohužel ta malá pojistka, kterou mám, nebude k ničemu, když spáchám sebevraždu. Jediný způsob, který mi zajistí příjem k udržení baráku, je zůstat naživu.

ROBYN Promiň, teď nevím, co říct...

JAKE Řekni, že za ním budeš chodit. V úterý večer.

ROBYN Chodit a dělat co?

JAKE Povídat si s ním. Hrát hry. Cokoli.

ROBYN Nemůžu uvěřit, že bys to udělal. Myslela jsem, že si rozumíme.

JAKE Měla by sis udělat představu, jak jsem zoufalý.

ROBYN Postavit mě do tak těžké situace.

JAKE Jsi můj jediný přítel.

ROBYN To není fér.

Pauza.

ROBYN Vždyť mu ani nerozumím.

JAKE Zpočátku mají ten dojem všichni. Už teď jsme v hrozném stresu. Kdybys chodila jenom na pár hodin týdně, Rowdy by si mohl orazit a prostě... prostě...

Jakeovy oči se rozšíří, začne znovu vydávat bručivý zvuk.

ROBYN Jakeu?

Jake přijde k sobě.

JAKE Musím si vzít ty prášky. Srdce mi tluče moc rychle.

ROBYN Už bych stejně měla jít.

Políbí ho rychle a stiskne mu ruku.

JAKE Dobrou.

ROBYN Sbohem.

Robyn odejde. Jake si s velkým úsilím vezme analgetika a zapije je vodou, při tom těžce dýchá. Světlo se rozsvěcuje na Rowdyho v koupelně, kde je s Joeym, který je po vykoupání a teď se nechává holit. Na sobě má župan a teplákovku.

ROWDY Nehejbej se.

JOEY Opatrně.

ROWDY Buď zticha, nebo tě říznu.

Rowdy oholí zbytek pěny z Joeyho obličeje. Utře ho dosucha ručníkem.

ROWDY Hned je vidět, jakou jsem si s tebou dal práci.

JOEY Vypadám dobře?

ROWDY Nikdy jsi nevypadal líp. První orál. Vzrušující okamžik v životě každého chlapa. Obvykle k tomu dochází s opilejma holkama v autech, ale my berem všechno, co?

JOEY Nevyděsí ji, jak jsem zkroucenej?

ROWDY Ta má za sebou horší věci, brácho. Vysvětlil jsem jí to. Tohle je způsob, jakým to může splatit.

Rowdy během hovoru zajede s Joeym do kuchyně.

JOEY Jak dlouho?

ROWDY Máme ještě pár minut.

JOEY Nepřijde táta?

ROWDY Vzal si léky, asi před hodinou.

Pauza.

JOEY Rowdy. Ty boláky na jeho zádech jsou horší.

ROWDY Já vím. Pořád ho obracíme, jak nám říkají, ale asi to nepomáhá.

JOEY Vypadá, jako by mu bylo tisíc let.

ROWDY Na příští hodinu si to vyžeň z hlavy.

JOEY Jsem nervózní.

ROWDY Jen se uvolni a nech ji dělat její práci. Bude ti to připadat přirozený.

JOEY Tak jo.

ROWDY A zaručuju ti, že pak už se nikdy nebudeš tak vztekat.

JOEY Moji kamarádi na netu říkají, že orální sex se může bez kondomu.

ROWDY Jasně, pokud nebude mít v puse opar nebo syfilitický vřed, což jsem si dost jistej, že nemá. Bude se ti to líbit. Věř mi.

Ozve se zvonek u dveří.

JOEY Ohoh.

ROWDY Honem do ložnice.

JOEY Zhasnu světlo.

ROWDY Dělej, co potřebuješ, Joey.

Joey odejde. Zvonek se ozve znovu. Světla na Jakeovu ložnici, tvrdě spí. Twyla utírá prach, tiše si zpívá. Jake se vzbudí.

JAKE Violo?

TWYLA To jsem já.

JAKE Omlouvám se, že jsem tak dlouho spal.

TWYLA Bolí to?

JAKE Jde to.

TWYLA Je fajn vidět tě vzhůru.

JAKE Jak se máš?

TWYLA Dobře. Já... měli jsme incident.

JAKE Incident?

TWYLA Před pár dní. Joey vešel do kuchyně právě... ehm... právě když jsme se s Rowdym...

JAKE Co?

TWYLA Líbali. Zdálo se, že ho to rozčílilo.

JAKE Divíš se? Jste jeho dva nejlepší kamarádi.

TWYLA Snažila jsem se s ním promluvit, ale nebyl moc... přístupný.

JAKE Myslím, že skutečný problém by mohl být v tom, že ses chovala tak důvěrně k Rowdymu.

TWYLA Byla jsem v tu chvíli... bezbranná a on byl... překvapivě okouzující. Nemáš hlad?

JAKE Ne.

TWYLA Ještě něco.

JAKE Co?

TWYLA Sociálka platí jedné... altruistce za to, že jednou měsíčně chodí za Joeym.

JAKE No ne. Tvrdil, že to nechce.

TWYLA Rowdy ho přesvědčil.

JAKE A... pomáhá to?

TWYLA Opravdu ano.

JAKE V tom případě... A ty?

TWYLA Dobrý.

JAKE Dobrý?

TWYLA Na někoho, kdo nemá žádný život.

JAKE Já vím, že po tobě chceme moc...

TWYLA Nemůžu... nemůžu to dělat věčně.

JAKE Musíš.

TWYLA Jsem úplně vyždímaná. Pořád někde pobíhám... platím účty... přehazuju si práci... dělám si starosti...

JAKE Nikoho jiného nemá!

TWYLA Tak se uzdrav! Napsal jsi román, když jsi pracoval jako číšník. Udržel jsi mě nad vodou, když zemřela máma s Violou. Já vím, jak jsi silný.

JAKE Myslíš, že mně se to takhle líbí?

TWYLA Já na to sama nestačím.

JAKE Co ti mám na to do prdele říct? Nemůžu s tím nic dělat.

TWYLA Já vím.

JAKE Tak na mě nebuď naštvaná.

TWYLA Snažím se.

JAKE Vychoval jsem tě po té nehodě...

TWYLA A já jsem Joeymu dělala matku...

JAKE Budem se trumfovat?

TWYLA To jsem neřekla.

Jake zaúpí.

TWYLA Jakeu?

JAKE To je dobrý.

TWYLA Potřebuješ svoje léky.

JAKE Každou chvíli by měl Joeymu zazvonit budík v počítači, přijde.

TWYLA Promiň. Neměla jsem to říkat. Víím, že nemůžeš dělat víc, než děláš.

JAKE Chápu tvou fr... (*zaúpí*) frustraci.

TWYLA Kde je Joey?

JAKE To je dobrý. Nedělej si starosti.

Vejde Joey.

TWYLA Kdes byl?

JAKE Opravdu potřebuju ty léky.

JOEY Ještě ne.

TWYLA Proč ne?

JOEY Musíme si promluvit.

TWYLA O čem?

JOEY O etanii.

JAKE O čem?

JOEY Etanii.

TWYLA Cože?

Joey klepne na tlačítko na tabletu a ozve se hřímavý hlas.

HLAS Eutanazie. Vědomé a úmyslné usmrcení člověka na jeho žádost v případě, že je to jediný způsob, jak ho zbavit nesnesitelné bolesti a utrpení. Známa též jako usmrcení z útrpnosti...

TWYLA Joey!

JAKE Vypni to.

Joey zastaví hlas. Pauza.

TWYLA Eutanazie?

JOEY Jsem člen internetové skupiny, která se zabývá právy postižených lidí. Musíme probrat eutanazii.

JAKE Proč?

JOEY Protože nechci, abyste se mě pokoušeli zabít, až se o mě už nebudete moct starat.

TWYLA Joey?

JOEY Lidi to dělají... Pro všechny to je lepší.

JAKE Synku, přece víš...

JOEY Neříkej, že jsi o tom nepřemýšlel.

JAKE Nesnesu pomýšlení, že bys měl zůstat sám...

JOEY Nebudu sám. A nechci umřít. Slib mi to.

Pauza.

JAKE Dobře, slibuju. Žádná vražda se sebevraždou.

JOEY Já si nedělám srandu.

JAKE Já taky ne. (*Jake potlačí sten*) Ale snad bysme si teď mohli promluvit o těch lécích.

JOEY A tati.

JAKE Co?

JOEY Já vím, jak moc tě to bolí. To si nezasloužíš.

JAKE Nemám moc na vybranou.

JOEY Ale máš. A já to udělám. Kašlu na pojistku.

TWYLA Joey, přestaň.

JAKE Fajn, děkuju ti za rozhovor. Už můžu dostat ten prášek? Prosím.

Joey přistrčí lékovku na sedadle vozíku směrem k otci.

TWYLA Podám ti ho.

Twyla vezme pilulku a podá ji Jakeovi.

JAKE Děkuju, Joey, žes o tom začal mluvit. (*ironicky*) Ten tablet byl fakt supr dárek.

Jake si vezme prášek.

JOEY Jo. Rád mluvím s lidma. Je tam spousta lepších věcí než magický červíci a porno.

JAKE Jseš tak skvělej kluk.*

JOEY Jsi sjetej.

JAKE Slib mi něco.*

TWYLA Co?

JAKE Ať se stane cokoli, nechci se vrátit do nemocnice. Nechci ty bolesti.*

JOEY Jasně.

TWYLA Jestli to tak chceš.

Jake tiše zaúpí, klesne zpátky do postele.

JAKE Dobrou noc, synu.*

JOEY Dobrou, tati.

TWYLA Hezky se vyspi.

JAKE Vyspím.*

Jake usne, těžce dýchá. Joey a Twyla se na něho chvíli dívají, dokud si nejsou jistí, že nevnímá.

TWYLA Joey, nevím, jestli to byla vhodná chvíle mluvit o tom všem.

JOEY Musel jsem. Dokad' je ještě schopnej myslet.

TWYLA Já nevěřím na pánaboha a tyhlety věci. Kdo by taky v naší rodině mohl, že jo? Ale myslím si... víš... že nevíme všechno, i když si myslíme, že jo. A opravdu nevíme, co se stane, až umřeme. Možná že všechno prostě skončí, ale možná... chápeš... že se z nás jakoby... stane něco jinýho. Proměníme se... v energii, jiný stav nebo... něco jinýho... nějaký úplně přirozený biologický proces, který nemůžeme pochopit, asi tak jako housenka nechápe, že z ní jednou bude motýl, anebo pulec, že se z něj stane žába. A možná že ta věc, ve kterou se proměníme, je opravdu, opravdu něco skvělýho a všechny ty hrůzy, co se dějou teď, budou vedle toho úplně bezvýznamný. Ale co se stane, když člověk neumře tak, jak má? Co když mu zásah do toho přirozenýho procesu nějak zabrání, aby dosáhl té další úrovně, a kvůli tomu prostě skončí v nicotě, když existuje šance, že by se mohlo stát něco jinýho? Je to můj starší brácha. Nesmím přestat doufat...

JOEY Já vím. Ale je to tátův život. Je jedno, co si myslíš ty.

TWYLA Ale jsou chvíle, kdy je skoro úplně normální.

JOEY Už jich tolik není.

TWYLA Věci se někdy rychle mění...

JOEY K lepšímu, nebo horšímu. Museli jsme zjistit, co chce.

Pauza.

JOEY A teto Twylo?

TWYLA Co?

JOEY Myslím, že už bys neměla pít a pak řídit.

TWYLA Joey...

JOEY Už jsme zbyli jen my dva.

Pauza.

TWYLA Pojď. Je čas jít spát.

Světla na kuchyň, kde Rowdy prohlíží lednici, kontroluje data spotřeby na potravinách a vyhazuje prošlé. Při tom si mumlá pro sebe.

ROWDY Dobry. Dobry. Prošly. Dobry. Dobry. Dobry. (*ochutnává*) Prošly. Prošly. Dobry.

Ozve se zaklepání na dveře. Rowdy křikne, aniž přeruší práci.

ROWDY Je otevřeno. Dobry. Prošly. Dobry.

Vejde ROBYN.

ROBYN Ahoj.

ROWDY No ne, to je ale pastva pro mý unavený oči.

ROBYN Robyn...

ROWDY Jo, jo. Ta vdaná paní, co miluje pana Sturdyho.

ROBYN Kdo ti to řekl?

ROWDY Vy.

ROBYN Já tedy rozhodně ne.

ROWDY No ne slovama, ale všichni jsme viděli, jak se na něj díváte. Taky jsme si všimli vašeho snubáku. Ježiš, moment, tohle asi není něco, co bych měl říkat nahlas, že?

ROBYN Ne, není.

Rowdy zavře ledničku a zaváže pytel na odpadky.

ROWDY Pan S. si vzal prášky asi před hodinou, takže vytuhnul jak mimino.

ROBYN Tím si nelam hlavu. Nepřišla jsem sem, abych...

Vejde Joey.

JOEY Ahoj.

ROBYN Ahoj, Joey. Jak se máš?

JOEY Nemůžem tátu budit.

ROWDY Říká, že jeho tátu nemůžeme budit.

ROBYN Po tom, co byl Jake naposled v nemocnici, mě poprosil, jestli bych se nezastavila a... prostě... nechodila sem každé úterý večer.

JOEY Proč?

ROBYN Že prý by se našli takoví, co by uvítali volný večer.

ROWDY To je úžasný! Ani vám nedokážu říct, jak je to skvělý! Opravdu potřebuju jeden večer volno. Nic ve zlým, Joey, ale musím odsad vypadnout.

JOEY Jasně.

ROWDY Madam, jste jednička! Dám si rychlou sprchu, oholím se, hodím bobek – dáma promine –, vypadnu ven a budu výt na Měsíc!

Rowdy odejde.

ROBYN Je velmi... nadšený...

JOEY Mně to povídejte.

ROBYN Jak je na tom Jake?

JOEY Někdy dobrý, někdy blbý.

ROBYN To je mi líto.

JOEY Vy za to nemůžete.

ROBYN Myslím tím, že jsem se nevrátila. Když jsi mě o to poprosil.

Joey pokrčí rameny.

ROBYN Bylo pro mě moc těžké vidět tvého otce v tomhle stavu a upřímně, Joey, trochu jsem se tě bála.

JOEY Proč?

ROBYN Protože jsem se s nikým takovým dosud nesetkala.

JOEY Nejsem zrůda.

ROBYN Řekl jsi „nejsem zrůda“?

JOEY Jo.

ROBYN To jsem si nikdy nemyslela. Ale bála jsem se, že by sis mohl myslet, že jsem hloupá, když ti nerozumím tak dobře jako ostatní.

JOEY Chvilí to trvá.

ROBYN Chvilí?

JOEY Jo.

ROBYN Tak fajn. Co bys dneska večer normálně dělal?

JOEY Koukal s Rowdym na něco pitomýho v televizi nebo hrál na počítači.

ROBYN Rozuměla jsem „koukal v televizi, hrál na počítači“?

JOEY Jo. Co byste dělala vy?

ROBYN Tak obvykle bych se sešla s tvým otcem a pak bysme...

JOEY Hráli hokej?

Joey se zasměje.

ROBYN Snažíš se mě uvést do rozpaků?

JOEY Ne. Jste o moc hezčí než hokej.

ROBYN Lichotníku.

JOEY Rowdy říká, že ženy rozumí lichotkám ve všech jazycích.

ROBYN Promiň. To bylo trochu moc složitý.

JOEY Hezky voníte.

ROBYN Děkuju.

Vejde Rowdy, umytý a upravený.

ROWDY Vystajlovanéj jak bejk, co? Koukejte.

ROBYN Musím odejít v půl jedenácté.

ROWDY V půl jedenáctý jsem zpátky.

JOEY To bych ti doporučoval.

ROWDY A jen abyste věděla, madam... my tady lidi nesoudíme...

ROBYN Nesoudíte lidi?

ROWDY Nikdo se nebude ptát na vašeho manžela.

Rowdy odejde. Pauza.

JOEY Asi se budem koukat na televizi.

ROBYN Přinesla jsem knížku...

JOEY (*znuděně*) Knížku?

Robyn vytáhne z kabelky knihu.

ROBYN Ano. Víím, že to není počítačová hra nebo tak něco, ale snad by tě mohla trochu zaujmout, protože ji napsal tvůj otec.

JOEY Můj táta?

ROBYN Ano.

Robyn položí knihu na táč jeho vozíku. Joey se jí dotkne.

JOEY Napsal knihu?

ROBYN Vyšla, když jsi byl ještě malý. Je věnovaná tobě...

JOEY Mně?

ROBYN A tvé matce.

JOEY Mé matce?

ROBYN Ano. On ti o ní nikdy neřekl?

JOEY Ne. Nikdy.

Pauza.

JOEY Je to dobrá knížka?

ROBYN Ano, je.

Joey přečte název.

JOEY Peřeje?

ROBYN Myslela jsem, že bych ti mohla přečíst pár kapitol, až budem spolu. Chtěl bys?

JOEY (šokovaně) Ano. Chtěl.

ROBYN Tak tedy budeme číst.

Světla na Rowdyho a Twyly v parku.

TWYLA Díky, žeš čekal venku. V práci opravdu nemají rádi, když si vyřizujeme osobní záležitosti.

ROWDY Nechtěl jsem, aby to vypadalo, že tě pronásleduju, já jen že se mi od tehdy jakoby vyhýbáš. A říkám si, že nemáš v životě moc lidí, kterým na tobě záleží.

TWYLA Jestli si myslíš, že to někam vede...

ROWDY Někam vede?

TWYLA Ke vztahu.

ROWDY Já?

TWYLA Jo.

ROWDY Ne, ne, ne. To ty jsi ta, kdo by si se mnou rád začal.

TWYLA Cože?

ROWDY Proto se necítíš úplně v pohodě.

TWYLA Já se necítím v pohodě proto, že nechci udělat nic, co by se mohlo vykládat, jako že tě k něčemu svádím.

ROWDY Já nejsem žádný terno pro vztah.

TWYLA I kdyby to možné bylo, situace je naprosto nepatřičná...

ROWDY Jo, protože v žádným z našich dvou světů se přece nic nepatřičného neděje.

TWYLA To je asi šarkismus, že?

ROWDY Jo. Ale víš...

TWYLA Co?

ROWDY Když víím, že neexistuje možnost romantického vztahu, tak je mi úplně jedno, co si o mně budeš myslet, takže se nebojím bejt za totálního kreténa.

TWYLA To bylo opravdu... neromantické.

ROWDY Vidiš... není se čeho bát.

TWYLA Kde bychom vzali všechen ten čas na ten... nero-mantický vztah?

ROWDY No, ta cizoložnice chce prej trávit každý úterý s Joeym, tak mě napadlo...

TWYLA Já byt mám.

ROWDY Možná bys mě tam mohla vzít teď, abych to v úterý našel.

TWYLA Nikdo se to nesmí dozvědět.

ROWDY Bude to jen pár hodin a nic jinýho než my dva.

TWYLA A co když jeden z nás potká někoho jiného?

ROWDY Uvidíme, co se stane. Počkej.

TWYLA Co je?

ROWDY Jen abych se necítil jako totální kurva.

Rowdy ji něžně políbí.

TWYLA Opravdu bych neměla...

ROWDY Jo, já vím. Ale jsem mírně opožděnej a hodně obdařenej. Není moc těch, co odolají.

Světla na kuchyň. Jake sedí u stolu a freneticky si něco píše do notýsku, popíjí whiskey ze sklenice, tiše se směje a brumlá si pro sebe.

JAKE Příběh otce... a syna. Poškozeného syna. Mrtvá matka. Smutná... ne smutná... unavená sestra. Smutný dům. Bolest. Ale humor. Humor. Černý humor.

Vejde Rowdy.

ROWDY Pane S.?

JAKE Zapšklé rituály.

ROWDY Pane Sturdy?

JAKE Byls venku?

ROWDY Jo. Co se děje?

JAKE Píšu.

ROWDY Měl byste v tudle dobu spát. Teda podle fahrplánu.

JAKE Vzbudil jsem se a posedlo mě nutkání psát. Nevím proč. Spoustu let jsem nenapsal ani řádek.

ROWDY Potřebujete prášek?

JAKE Dal jsem si whisky. Zdá se, že účinkuje.

ROWDY Kde je Joey?

JAKE Spí.

Jake mávne lahví na Rowdyho. Rowdy si dojde pro sklenku.

ROWDY Jasně.

JAKE Poslední.

Jake oběma nalije.

ROWDY Proč píšete?

JAKE Jsem spisovatel.

ROWDY Jste učitel.

JAKE Předtím. Napsal jsem román. Byl jsem velmi nadějný. Prodal jsem dost výtisků.

ROWDY Joey se mi nikdy nesvěřil.

JAKE Neví to.

ROWDY Proč ne?

JAKE Nevím... prostě... potom, co zemřela jeho matka a zůstali jsme sami s ním a Twylou... se moje fantazie... změnila. Nevím, jak bych to vysvětlil. Bylo to jako... jako kdyby jediná věc, kterou jsem si dokázal představit, byla jeho budoucnost, a bylo to prostě kurva moc těžké a smutné a...

Pauza.

ROWDY Co jste napsal?

JAKE Chceš si to přečíst?

ROWDY Vy byste mi to mohl přečíst.

JAKE Jo?

ROWDY Jasně. Čtu hodně pomalu.

JAKE Nebude ti to vadit?

ROWDY Jsem tady, abych uspokojil Sturdyovy. Do toho.

Pauza.

ROWDY Kdykoli.

Pauza.

ROWDY Pane S.? Co je?

JAKE Nedokážu přečíst svoje písmo.

ROWDY Cože?

JAKE Jsou to jen klikyháky.

ROWDY Ukažte.

Jake podá Rowdymu papíry, Rowdy si je prohlédne.

ROWDY Klikyháky.

JAKE Napsal jsem je. Seděl jsem tady a...

Pauza.

JAKE Napsal jsem to.

ROWDY Je to v pohodě.

Pauza. Jake do sebe hodí svůj drink, chopí se hole a postaví se.

JAKE Dal bych si ten prášek. Nemusíme o tom zrovna... vyprávět někomu jinému, že?

ROWDY Ne.

JAKE Díky, Rowdy.

ROWDY Žádný problém.

Jake odejde. Rowdy dopije, pak vezme stránky a roztrhá je na kousíčky, které potom vyhodí do koše na odpadky a odejde ve chvíli, kdy se světlo rozsvítí na samotnou Robyn s mobilem u ucha.

ROBYN Joey, právě jsem dostala tvou esemesku. Nenapsals mi s moc velkým předstihem, ale snad se mi podaří překopat program a dorazit. Jestli mě tam opravdu chceš. Chci říct, že přijít chci. Udělám pro to všechno. A děkuju.

Světla na Jakeovu ložnici. Joey má na sobě oblek a vypadá velice upraveně. Třese otcem, který tvrdě spí v posteli.

JOEY Tati. Vzbud se.

Jake zasténá, ale neprobouzí se.

JOEY Musíme jít do školy.

Jake mumlá nesrozumitelně, Joey jím lomcuje.

JOEY Dneska maturuju.

JAKE Maturuješ?*

JOEY Ano.

JAKE Ty maturuješ... na škole?*

JOEY Ano!

JAKE Dneska?*

JOEY Ano, tati.

JAKE Nerad bych to zmeškal.*

Vejde Twyla s lavorem vody.

TWYLA Je vzhůru?

JOEY Tak nějak.

TWYLA Jenom tě trochu umejeme.

Twyla položí lavor na zem a namočí v něm žíňku.

JAKE Kdy jsem se naposled sprchoval?*

JOEY Už je to pár dní.

JAKE Měl bych se osprchovat.*

Twyla mu sundá kabátek od pyžama.

TWYLA Dneska tě umyju jenom houbou, brácho. Nemáme moc času.

JAKE A co moje vlasy?*

TWYLA Všechno na tobě načincáme.

Twyla myje Jakea, přitom spolu mluví.

JOEY Skončil jsem školu, tati.

TWYLA Má opravdu dobré známky.

JAKE To je skvělé.*

JOEY Kolik prášků sis vzal?

JAKE Čtyři.*

TWYLA Čtyři?

JAKE Nebo pět. Nedrhni mě tak hrubě!*

TWYLA Nedrhnu.

Vejde Rowdy.

ROWDY Můžu s něčím pomoci?

TWYLA Přines mu oblečení.

ROWDY Jasně. Je vám dobře, pane S.?

JAKE Jsem unavený a točí se mi hlava, ale je mi fajn.*

TWYLA Myslíš, že potřebuje oholit?

ROWDY Nemáme moc času.

JOEY Žádný problém.

TWYLA Pojdte, navlíknem mu ten oblek.

Oblékají Jakea, zatímco scéna pokračuje.

ROWDY Pomoz mi, abych mu mohl navlíct kalhoty.

TWYLA Držím ho.

ROWDY Napřed jednu nohu, pak druhou. Hezky v klidu.

Jake zaúpí, když se dostává do kalhot.

TWYLA Budu tě držet, v klidu.

ROWDY Hlavně ho drž vzpřímenýho, dokud mu nezapnu poklopec.

JOEY Jseš v pohodě, tati?

JAKE Nemůžu si to nechat ujít.*

TWYLA Rozpaž, aby ti Rowdy mohl oblíct košili.

JAKE Co bychom si počali bez Rowdyho?*

ROWDY Nic, to mi věřte.

TWYLA Dodávka čeká.

ROWDY Moc ti to sluší, Twylo.

TWYLA Tobě taky, Rowdy.

JOEY A co mně?

Twyla přejde k Joeymu a dá mu pusu na čelo.

TWYLA Vypadáš skvěle. A úplně dospěle.

JAKE Kdy... kdy se to stalo?*

TWYLA Děje se to pořád.

ROWDY Tak jo, já opravdu nemám tušení, jak se uvazuje kravata.

TWYLA Ach bože.

JOEY Na mě se nedívej.

JAKE Mně to s mýma rukama taky moc nepůjde.*

Vejde Robyn.

ROBYN A víte, že já kravaty docela umím?

JOEY Robyn.

ROBYN Nebylo zamčeno.

JAKE Robyn?*

JOEY Chodí sem za mnou každý úterý večer.

ROWDY Díkybohu.

JAKE Jak dlouho?*

ROBYN Tys mu to neřekl?

JOEY Ještě ne.

TWYLA Co mu měl říct?

JOEY Robyn a já jsme přečetli tvou knihu.

JAKE Mou knihu?*

ROBYN Úplně celou.

JAKE A... a líbila se ti?*

JOEY Jo. Jseš moc dobrej spisovatel.

JAKE Ani ti nemůžu říct, jak moc to pro mě znamená.*

JOEY Je to fakt skvělá ženská.

Jake rozevře náruč a vydá se toporně k Joeymu, jako by ho chtěl obejmout.

JAKE Jsem tak pyšný na svého syna...*

Ozve se neslušný zvuk. Všichni ztuhnou.

JOEY Tati?

ROWDY Fuj.

JAKE Posral jsem se, co?*

TWYLA To nic.

JAKE Cítím, jak mi to teče po nohách.*

ROBYN To se stane.

JAKE Kurva.*

JOEY To nevadí.

JAKE KURVA!

ROBYN Přestaň.

Jake padne na kolena. Oči se mu vyvrátí.

JOEY Tati!

Jake vydá podivný sten.

ROWDY A sakra.

TWYLA Dej mu pozor na hlavu.

ROWDY Mám ho.

Jake se zmítá v Rowdyho náručí.

ROBYN Jakeu? Slyšíš mě?

Jake něco zahučí a ztichne.

JOEY Vstaň, tati.

ROWDY Pane S.!

JOEY Vstaň. Kurva, vstaň! Tati! Vstaň! Prosím tě, tati.
Vstaň.

TWYLA Měli bysme zavolat sanitku.

JOEY Ne!

TWYLA To nemyslíš...

JOEY Žádnou sanitku. On vstane. Tati!

ROWDY Nevstane.

TWYLA Sanitku...

JOEY Ne! Umyjte ho a vraťte ho do postele.

ROWDY To myslíš vážně?

JOEY Jo.

ROBYN Co maturita...

JOEY To je jedno.

TWYLA Jeho lékaři musí vědět, že se to zhoršilo.

JOEY Proč? Stejně s tím nemůžou nic dělat.

TWYLA Pořád ještě žije!

JOEY Tohle není život.

TWYLA O tom se nemůžem bavit.

JOEY Musíme.

ROBYN Bojím se, že Joey má pravdu.

TWYLA Jenže v nemocnici by měl větší pohodlí a sociálka
sem pošle víc lidí...

JOEY Do žádný nemocnice nepůjde.

TWYLA Možná bysme si měli promluvit s Jakem... až se
probudí. Uvidíme, co chce.

JOEY Já vím, co chce. A ty taky. Řekl nám to.

TWYLA Já vím, ale...

JOEY Nechce se vrátit do nemocnice. Nechce bolest.

ROWDY Neříkal doktor, že podělat se je nejhorší signál?
Že bude totálně v prdeli?

JOEY Jo.

Pauza.

TWYLA Joey, nemůžeme...

JOEY Zůstane tady.

Jake se probere a pokouší se posadit.

JAKE Promiňte. Pořád ještě stíháme, ne? Ještě není
pozdě, Joey, víd'?

JOEY Je to dobrý, tati.

JAKE Mám divný pocit v nohách.*

Robyn Jakea obejmě.

ROBYN To bude dobrý, Jakeu.

JAKE Synku, promiň.*

JOEY To neřeš.

ROBYN Jsme všichni v pohodě.

JAKE Smrdím.*

ROBYN Umejeme tě.

JAKE Já o to přijdu. O všechno.*

ROBYN To nevadí.

Jake začne hystericky vzlykat. Robyn ho utěšuje.

JAKE To není fér. To kurva není fér! Synu, je mi to moc líto.*

ROBYN To nevadí. Klidně breč.

JOEY Měli bysme tě umejt, tati.

ROWDY Já to udělám.

TWYLA Můžem...

ROWDY To je dobrý. Už jsem to dělal. Pojdte, pane S.

Rowdy a Robyn pomohou Jakeovi na nohy.

TWYLA Bude to dobrý.

JAKE Ne.

TWYLA Já to vím.

Twyla ho obejmě.

TWYLA Mám tě ráda, Jakeu.

JAKE Já tebe taky.*

ROBYN S ničím si nemusíš dělat starosti.

JAKE Ne?*

ROBYN Absolutně.

JAKE Děkuju.*

Robyn políbí Jakea.

ROWDY Tak už pojdte.

Rowdy vyvede Jakea z místnosti. Pauza.

ROBYN Počkáme tady.

JOEY Zítra vám zavolám.

TWYLA Ne. Zůstaneme tady.

ROBYN Přesně tak.

JOEY Ale jestli se to dozvědí...

TWYLA Zůstaneme.

Pauza. Joey přikývne.

JOEY Musím pro něco dojít.

Joey odejde do Jakeova pokoje. Twyla a Robyn se na sebe podívají.

ROBYN Ježíši.

TWYLA To se mi snad zdá.

ROBYN Nezdá.

Pauza.

TWYLA Panáka.

ROBYN Rozhodně.

Twyla jim naleje dva velké panáky. Světla na koupelnu. Jake je ve vaně.

ROWDY To vás nebolí, ne?

JAKE Já nevím. Moje tělo vnímá jinak.*

ROWDY Asi bysme měli zavolat sanitku.

JAKE Ne.*

ROWDY Určitě?

JAKE Ano.*

Vejde Joey.

JOEY Jak je mu?

ROWDY Trochu líp.

JOEY Je voda dost teplá?

JAKE Je.

JOEY Chceš drink, tati?

JAKE To by bylo moc fajn.

JOEY Rowdy, přines tátovi whisky a sklenku.

ROWDY Jste tam v pohodě, pane Sturdy?

JAKE To se uvidí.*

ROWDY Hned jsem zpátky.

JOEY Díky.

Rowdy odejde. Joey přijede vozíkem blíž k vaně a začne mluvit naléhavě.

JAKE Je mi to moc líto, sy...*

JOEY Neříkej to.

JAKE Jen ti to všechno kazím.

JOEY Nemůžeš za to.

JAKE JOEY...

JOEY Rowdy a teta Twyla a Robyn se o mě dobře postarají.

JAKE A co pojistka?*

JOEY Prodám dům a najdeme si byt.

Vejde Rowdy s whiskou, kterou se sklenkou položí na okraj vany.

ROWDY Matroš.

JAKE Rowdy?*

JOEY Jseš v pohodě?

Rowdy naleje Jakeovi velkého panáka whisky.

ROWDY Já vím, o co tu jde, jasný? Víím, co tu chystáte, a víím proč a normálně se mi to hnusí. Je to odporný. Ale mám vás oba rád, a tak přemyslím, že bych to měl udělat já... jasný? Dává to smysl. Už mám záznam v rejstříku. Řekněte si, jak to chcete. Otrávit, zlomit vaz, podříznout... je to všechno nechutný, ale já bych to pro vás udělal. Já bych...

JOEY Ne.

ROWDY Proč ne?

JOEY Je to můj táta.

ROWDY I tak z toho můžeš mít průser...

JOEY Mně je to fuk!

ROWDY Jasně. Byl jste jako můj otec, kterého jsem nikdy nepoznal, pane.

Jake podá Rowdymu ruku.

JAKE Postarej se o něho dobře.*

Rowdy přejde k Joeymu a prudce ho obejmě.

ROWDY Víš, kde mě najdeš.

Rowdy rychle odejde. Joey posune lékovku na svém tácu k Jakeovi, který si ji vezme a položí na okraj vany vedle sklenice s whisky.

JAKE Prášky, chlast a plná vana. To nevypadá dobře.*

JOEY (*nervózně se zasměje*) Ne.

JAKE Nemohl jsem si přát lepšího syna.*

JOEY Jsem smutnej, tati.

JAKE Já taky.*

Pauza.

JAKE Měl bys už asi jít.*

JOEY Jít?

JAKE Ano.*

JOEY Ne.

JAKE Přece nechceš být tady.*

JOEY Chci.

JAKE Synu, ne...*

JOEY Chci být s tebou až do konce.

Joey se dotkne otce jednou rukou. Jake položí svou ruku na synovu.

JAKE Určitě?*

JOEY Samozřejmě. Jsi můj táta.

Zatmíváčka / Konec

Vít Roleček, Robert Finta

Program vydalo
Národní divadlo moravskoslezské,
příspěvková organizace statutárního města Ostrava,
Čs. legií 148/14, 701 04 Ostrava – Moravská Ostrava
www.ndm.cz

Ředitel Jiří Nekvasil
Šéf činohry Peter Gábor

Redakce programu Pavla Bergmannová
Výtvarné zpracování programu a plakátu, sazba Lubomír Šedivý
Textová korektura Pavel Hruška

Plakát a čelní strana programu Marek Pražák
Fotografie ze zkoušek Radovan Šťastný

Nositele práv k dílu zastupuje Aura-Pont s. r. o.,
Veslařský ostrov 62, 147 00 Praha 4.

Tisk CZECH PRINT CENTER a. s.

Činnost Národního divadla moravskoslezského,
příspěvkové organizace statutárního města Ostrava,
je financována z rozpočtu města Ostravy.

Aktivity NDM jsou také finančně podporovány
Ministerstvem kultury České republiky
a Moravskoslezským krajem.

ISBN 978-80-88180-20-3

MEDIÁLNÍ PARTNER INSCENACE:

OSTRAVA!!!

Lucie Končoková, David Viktora, Robert Finta

Robert Finta, Vít Roleček

Robert Finta, Vít Roleček, Lucie Končoková

Robert Finta, Lucie Končoková, Vít Roleček, David Viktora

David Viktora, Renáta Klemensová

David Viktora, Renáta Klemensová

Vít Roleček, Robert Finta

David Viktora, Robert Finta

Robert Finta, David Viktora

David Viktora, Robert Finta

Vít Roleček, Robert Finta

Robert Finta, David Viktora

Vít Roleček, Lucie Končoková

Vít Roleček, Robert Finta

Vít Roleček, Lucie Končoková

Vít Roleček, Renáta Klemensová

Robert Finta, David Viktora, Lucie Končoková